

Cena
Redakcja: tel. 132-45, ul. Świrki i Kasprzyki 2
Redaktor i jego zastępca przyjmują od godziny 1 do 2 po południu.
WARUNKI PRENUMERATY:
PRENUMERATA miesięczna 1 zł 50 gr. z przesyłką pocztową. Od dnia 1 stycznia 1939 r. prenumerata miesięczna w przesyłce pocztowej wynosi 2 zł 20 gr. miesięcznie (z przesyłką pocztową).
Prenumerata zagraniczna 4 zł 50 gr. Artykuły nadesłane bez oznaczenia honorarium uważane są za bezpłatne. Rekopisów zarówno użytych jak i odrzuconych redakcja nie zwraca.

Żelazo

Rok XV Nr. 25

Łódź Środa 25 stycznia 1939 r.

WYDANIE:
Przed tekstem t.j. 1-sza strona 50 gr. w. m-m 1 lam. str. 5 lam. w tekście 10 gr. nekrologi 40 gr., zwyż. 15 gr. strona 10 lamów. drobne 12 gr. za wyraz, dla poszukujących pracy 10 gr. najmniejsze ogłoszenie 120 gr. dla roboty. 1 zł. Ogłoszenia dwukolorowe 50 proc. drożej, ogłoszenia zagrajniczne i trójkolorowe o 100 proc. drożej. Ogłoszenia adwokatów ryczałtem 25 zł. Ceny ogłoszeń niedzielnych są o 25 proc. droższe.
W wydaniu ogólnopolskim:
Za 1 w. m-m w 1 lamie szer 70 m-m. (str. 5 lamów) - 1 zł. drobne za wyraz 24 gr. Za termin druku i treść ogłoszeń administracja nie odpowiada.
P. K. O. Nr. 622880
Spłata pocztowa uliszczona gotówką.

Szosa zatłoczona wojskiem i uciekinierami. Powstańcy zajęli siedzibę prez. Azany.

Barcelona w kłębach dymu.

LERIDA, 25. 1. — W godzinach popołudniowych oddziały wojsk gen. Franco tanęły u bram Barcelony od strony południa, tj. od strony miejscowości Audela Hospitalet i Sanz. Rzeka Llobregat została przekroczona w trzech miejscach. Zajęty został również pałac królewski, dawna siedziba Azany, znajdujący się w odległości strzału artylerii polowej od miasta.

Artyleria wojsk gen. Franco intensywnie ostrzeliwuje całe miasto, a szczególnie port, siedzibę głównej kwatery wojsko wej oddziałów republikańskich oraz ważne punkty terenowe, będące jeszcze w posiadaniu obrońców Barcelony: górę Tibidabo i Vallcarca Nors.

Ludność ucieka w panicznym popołchu z miasta, hamując w ten sposób marsz oddziałów gen. Franco. W rozmaitych częściach miasta zaobserwować można kłęby dymu.

OKRĄŻANIE MIASTA.

LERIDA, 25. 1. — Oddziały wojsk gen. Franco kontynuują dalej swój manewr, zmierzający do odcięcia miasta i okrążenia go, co ma być warunkiem wkroczenia do samego miasta.

Manewr ten odbywa się z taką szybkością, iż należy przypuszczać, że upadek miasta nastąpi już w dniach najbliższych.

PANICZNY ODWRÓT.

BURGOS, 25. 1. — Na froncie estramadurskim wojska gen. Franco zmusiły od

działy barcelońskie do wycofania się w płochu, obsadzając szereg linii terenowych o dużym znaczeniu.

Dwa bataliony wraz z oficerami zostały wzięte do niewoli.

CO OPOWIADAJĄ UCIEKNIERZY?

PERPIGNAN, 25. 1. — Według wiadomości zebranych wśród uciekinierów z Barcelony, miasto pozabawione jest nie tylko żywności i elektryczności, ale również wody.

Na drogach, wiodących na północ, pełno jest uciekinierów, kierujących się wraz z rodzinami i dobytkiem głównie do m. Gerona lub Figueras. Pociągi nie kursują wcale. Wszystkie inne środki transportu to stały zarekwirowane i służą wyłącznie celom wojskowym.

W wielu okolicach podmiejskich panuje głód, gdyż chleba zabrakło od dni 20-tu. Uciekinierzy zgodnie stwierdzają, że obrońcy Barcelony nie posiadają w chwili obecnej żadnych zapasów amunicji.

ZDOBYTE MIEJSCOWOŚCI.

SALAMANKA, 25. 1. — Komunikat głównej kwatery wojsk gen. Franco donosi, że na odcinku północnym wojska narodowe zdobyły miejscowości: Llorda, Biscarri, Avella i Ardevol, na odcinku zaś środkowym: Villaterada, Guardiola, Casterrol i Collbato i Esparraguera, na odcinku południowym miejscowości: Abrera, Sanan-

dres, Ullastrell, Corbera Kobregat, Torrel Las Lobregat, San Bandillo, San Clemente, Villadecans, Gava, Castel de Fells i Prat Lobregat. Do niewoli wzięto 2683 jeńców. Na froncie Estramadury linie oddziałów narodowych posunęły się naprzód.

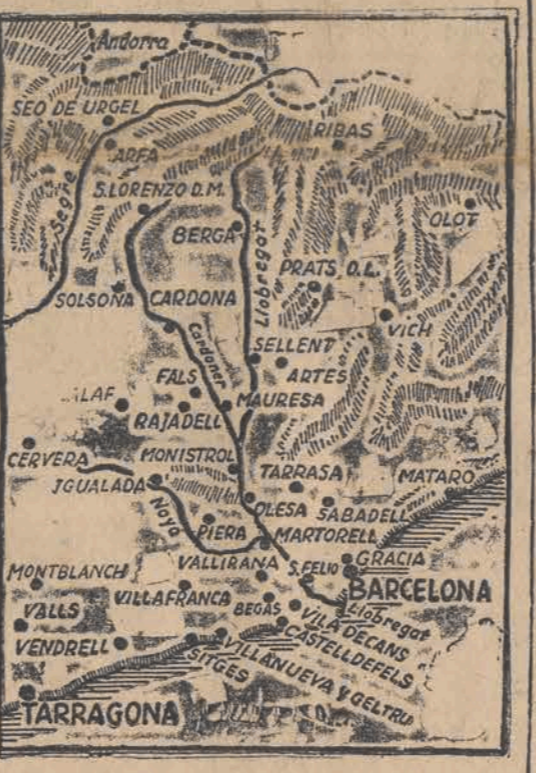
DO MARSYLII.

LONDYN, 25. 1. — Wiadomości, nadchodzące z Barcelony, zdają się wskazywać na rychły upadek stolicy Katalonii.

Urzędnicy ambasady i konsulatu brytyjskiego w liczbie 22 opuścili już Barcelonę na pokładzie kontrtorpedowca „Hreyh-cund“ i przybyli dziś nad ranem do Marsylii. Na pokładzie kontrtorpedowca znalazło również schronienie kilkunastu pozostałych jeszcze w Barcelonie obywateli brytyjskich oraz grupa uchodźców hiszpańskich. Równocześnie opuścili Barcelonę członkowie placówek amerykańskich, którzy na pokładzie kontrtorpedowca amerykańskiego udali się również do Marsylii, na miejscu pozostał jedynie brytyjski konsul generalny Rogers.

NOWY JORK, 25. 1. — Kilka organicyj wystosowało do prezydenta Roosevelta pisma, domagające się natychmiastowego zniesienia embargo na broń przeznaczoną dla Hiszpanii rządowej.

Teren walk w Katalonii

Walki toczyły się wczoraj nad dolnym biegiem rzeki Llobregat.

Izba Gmin radzić będzie nad położeniem Hiszpanii rządowej.

LONDYN, 25. 1. — Jest rzeczą niemal pewną, że w następstwie onegdajszej rozmowy przywódców Labour Party, Attlee i Greenwooda z premierem Chamberlainem, dzień wznowienia obrad parlamentu, t. j.

31 stycznia poświęcony będzie debacie w sprawach zagranicznych, która będzie miała specjalną doniosłość ze względu na powagę położenia w Hiszpanii „rządowej“.

AMERYKAŃSKI SAMOŁOT MYŚLIWSKI OSIĄGNĄŁ 925 km na godzinę

NOWY JORK, 25. 1. — „Associated Press“ donosi z Buffalo, iż samolot myśliwski, zbudowany w 100 egzemplarzach dla rządu francuskiego, w czasie lotów prób-

nych przekroczył bardzo poważnie wszystkie znane rekordy szybkości przy wolnym spadku, osiągając 925 km przy schodzeniu z wysokości 6700 m do 3000 m.

Wczorajszy opad śnieżny zawiódł nadzieje Zakopanego

ZAKOPANE, 25. 1. — Wczoraj zaczął padać w Zakopanem śnieg, oczekiwany tu od dawna z wielką niecierpliwością, ze względu na zbliżający się termin (10-go lu tego) otwarcia narciarskich mistrzostw świata.

ustął i rozpogodziło się zupełnie... Tylko w górach utrzymuje się gesta mgła.

Niestety, śniegu spadło bardzo niewiele. Na Kasprowym świeża warstwa nie dochodzi nawet do 2 centymetrów, a same Zakopane jest zaledwie przyprószone śniegiem. W godzinach wieczornych śnieg

STRACILIŚMY DOBRĄ ZAWODNICZKĘ NA F. I. S.

ZAKOPANE, 25. 1. — Podczas zjazdu z Kasprowego Wierchu zламаła rękę jedna z najlepszych polskich narciarek, Helena Marusarzówna.

Wypadek zdarzył się po treningu, gdy grupa zjazdowców powracała do domu. Nasza ekipa narciarska traci jedną z najlepszych reprezentantek, co jest niepowetowaną szkodą. Marusarzówna nie będzie już bowiem mogła startować w mistrzostwach F. I. S.

Ręka wymaga 4-tygodniowego unieruchomienia w gipsie.

Misja angielska w Wilnie nawraca żydów - uchodźców

WILNO, 25. 1. — Do Wilna przybyła misja angielskich misjonarzy z zamiarem przeprowadzenia akcji nawracania na wyznanie anglosaskie uchodźców żydów, przybyłych z Niemiec.

Misjonarze zwrócili się do gminy wyznawczej z prośbą podania adresów uchodźców, wobec jednak odmowy ze strony gminy, misjonarze postanowili przeprowadzić poszukiwania na własną rękę.

Królewska para brytyjska zwiedzi letnią rezydencję Roosevelta.

WASZYNGTON, 25. 1. — Pani Roosevelt oświadczyła wczoraj, iż królewska para brytyjska zaproszona została do spędzenia jednego dnia w Hyde Park, letniej rezydencji prezydenta Roosevelta. Para królewska udać się ma do Hyde Park po zwiedzeniu wystawy nowojorskiej.

PODWYŻKĘ TARYF KOLEJOWYCH zapowiedział Minister Komunikacji

WARSZAWA, 25. 1. — Taryfa kolejowa, a zwłaszcza opłaty za przewóz towarów — muszą być podwyższone, jeżeli chcemy uzdrowić nasze kolejnictwo i usunąć duże zaniedbania w jego technicznym zaopatrzeniu.

Nerwowe czasy podniosły konsumpcję papierosów

PRAGA, 25. 1. — Według danych statystycznych państwowego monopolu tytoniowego, konsumpcja papierosów w Czechosłowacji w krytycznym miesiącu wrześniu ub. r. wzrosła w porównaniu z konsumpcją w innych miesiącach o 50 milionów sztuk.

Taki postulat wysunięto wczoraj na komisji sejmowej przy rozpatrywaniu gospodarki kolejowej.

To samo stanowisko zajął p. Ulrych, oświadczając, że rząd pracuje nad rewizją taryfy kolejowej.

(Posiedzenie sejmku na str. 2).

Straszną śmierć łódzkiego motocyklisty w okolicach Kutna.

ŁÓDŹ, 25. 1. — W pobliżu Kutna wydarzyła się tragiczna katastrofa motocyklowa, w której ofiarą padł łodzianin Stefan Krawczyk, zamieszkały przy ul. Abramowskiego 9. Krawczyk przyjechał na motocyklu do Kutna i po spędzeniu tutaj nocy wyjechał rano do Łodzi. Odjechał jednak nie daleko, gdy nastąpił wypadek. Z niewiadomych przyczyn, tuż obok domku dróżnika Józkiwca motocykl wjechał na słup telegraficzny. Maszyna rozbiła się doszczętnie, a Krawczyk upadł obok, tracąc wskutek uderzenia przytomność. Rannego motocyklistę znalazł dróżnik Józkiwicz i zaopiekował się nim. Przetransportował go do swego mieszkania i powiadomił pogotowie lekarskie w Kutnie. Ranny jednak przed przybyciem lekarza zmarł. Zwłoki przewieziono do kostnicy przy szpitalu św. Walentego w Kutnie, gdzie przeprowadzono sekcję.

Policja prowadzi dochodzenie w kierunku wyjaśnienia przyczyn wypadku, którego ofiarą padł s. p. Stefan Krawczyk.

Newa kopalnia rudy żelaznej staje pod Częstochową

CZĘSTOCHOWA, 25. 1. — Właściciele gruntów w Korwinowie pod Częstochową noszą się z zamiarem utworzenia spółdzielni celem wydobywania rudy żelaznej, w którą obfitują grunty korwinowskie.

Ruda ma zawierać około 40 procent czystego żelaza. Uruchomienie kopalni nastąpi po przebiegnięciu odpowiednich formalności.

Dola 5.26 1/2

Bank Polski notował dziś rano dolary po 5.26 i pół, funty szterlingi po 24.70, franki szwajcarskie 119.00, franki francuskie 13.94, liry włoskie 16.40 (odcinki tylko do 100 lirów).

Minister spraw zagranicznych Rzeszy w Warszawie

Dziś przybywa do Warszawy z wizytą oficjalną minister Spraw Zagranicznych Rzeszy Niemieckiej von Ribbentrop. Na zdjęciu: minister von Ribbentrop ze swymi dziećmi Urszulą i Adolfem.

Pałac Białego Orła, w którym zamieszka min. von Ribbentrop.

Wizycie ministra von Ribbentropa w Warszawie nadany będzie charakter wielce dekoracyjny. Minister niemiecki przyjeżdża do Zamku przez P. Prezydenta poza tym odbędą się oficjalne rauty, bankiety, śniadania, przyjęcia. Osobne przyjęcie dla dziennikarzy niemieckich, przybyłych specjalnie z Rzeszy oraz przebywa-

jących stale w Warszawie, urządza wydział prasowy M. S. Z. w winiarni Fukierra.

W annałach dyplomacji polskiej wizyta ministra von Ribbentropa jest wogóle pierwszą wizytą oficjalną niemieckiego ministra w Warszawie.

„LOPUŚ” NA USŁUGI. Samoloty po 130 zł. miesięcznie będzie sprzedawał LOPP.

WARSZAWA, 25. 1. — Dać prywatnym ludziom możliwość nabycia samolotu w cenie taniego samochodu — oto dążenie L. O. P. P. w tej dziedzinie. Cel, tak zakreślony, wymagał sporo czasu dla realizacji. Trzy lata trwała intensywna, planowa praca. Chodziło o obniżenie ceny samolotu turystycznego o przynajmniej 60 proc. Czy się to udało?

Wiemy już, że przystąpiono do seryjnej produkcji samolotów RWD - 16 i „Lopusz” (nazwa tymczasowa). Ten ostatni samolot, jednomiejscowa ewolucja motoszybowca „Bak” ma silnik 30 - konny, szybkość przelotową 130 km. (godz.), zasięg 60 km. i zużycie paliwa 7 litr. (100 km. Po odliczeniu 20 proc. z tytułu zwracanej części podatku dochodowego, otrzymujemy rewelacyjną cenę 6.200 zł., zaś 9.500 zł. dla RWD - 16, samolotu 2 - miejscowego, z silnikiem 62-konnym, szybkością przelotową 160 km. (godz.), zasięgiem 700 km. i zużyciem paliwa ok. 10 l.) 100 km. Pytanie tylko, czy trzeba płacić gotówką?

Lopusia można nabyć, płacąc 18 rat miesięcznych po 133 zł. plus zadatek. Cóż jeszcze? Oto LOPP bezpłatnie wypożycza silnik każdemu nabywcy, kupującemu samolot na swój prywatny użytek. Są to obiekty wartości 3-8 tysięcy zł. Jasne, że w ten sposób samolot turystyczny stanie się wkrótce w Polsce tak popularny, jak na Zachodzie. Przy obecnym stanie dróg nie trudno przekonać się ludzi do samochodów, a koleje są dla nowoczesnego człowieka w wielu wypadkach zbyt powolne.

Co daje natomiast tani samolot turystyczny? Przemysłowiec warszawski musi wyjechać do fabryki w COP. Koleją — podróż bez końca, a jakby to było dobrze — wrócić na cbiad! Do COP jest z Warszawy 200 - 220 km. Przemysłowiec staruje o 8-ej rano, jest na miejscu o 10-ej załatwia interesy, o 1-ej rusza i o 3-ej wita ją go w domu. Nie wiele później wróci z Katowic czy Krakowa. Albo wzywają lekarza stołecznego do ciężko chorego i wów. 380 km. Lopusiem w 3 - 3 i pół godziny, w obie strony do 7 godzin. Kupiec poznański chce być w Warszawie np. na przetargu o godz. 11-ej. Droga (280 km.) trwa nieco powyżej 2 godzin. Wystarczy więc być na lotnisku o 8-ej rano. Mieszkaniec Wilna ma pilną sprawę w Warszawie. Odległość ok. 390 km. Lopusz zużywa 7 litrów benzyny na 100 km., w obie strony wyjdzie więc do 60 litrów. Proszę przeliczyć: cena biletu kolejowego III kl. będzie grubo wyższą!

Na wet poczciwe koniki Już 17 podpisów będą w kapturach podczas nalotu. Przed „wojną” lotniczo-gazową.

Łódź, 25 stycznia. — Jutro Łódź znajdzie się w zasięgu nowoczesnej wojny lotniczo-gazowej, wielkie bowiem ćwiczenia 3-dniowe będą jak gdyby kopią wojny, z tą oczywiście różnicą, że miastu naszemu nic nie grozi. Wszystkie jednak pozory prawdziwej wojny zostaną w czasie ćwiczeń zachowane. Toteż ludność Łodzi otrzymała dokładne pouczenie, jak ma się zachować w czasie ćwiczeń. Do tego wszystkiego, co ogłoszono i co podaliśmy na naszych łamach odnośnie ludności miejskiej, nie już właściwie nowego dodawać nie potrzeba.

PODCZAS TARGU.

Będą jednak w okresie wielkich ćwiczeń łódzkich pewne okoliczności, zupełnie specjalne, które wymagają osobnego wyjaśnienia. A więc np. jutro, tj. w czwartek 26 bm. odbędzie się targ (przeniesiony z piątku). Na kilku placach i rynkach łódzkich, jak w zwykły targ piątkowy, zgromadzi się poważna liczba wozów włościańskich, ustawione zostaną liczne stragany. Jak mają zachować się ludzie na targu? Jeśli idzie o kupujących, to ci w razie sygnału alarmowego muszą bezwzględnie opuścić plac targowy i pośpiesznie udać się do domów swych (jeśli mieszkają zupełnie blisko), lub do bram domów otaczających rynek (jeśli nie mieszkają w pobliżu). Właściciele straganów i budek muszą w razie alarmu zwinąć i zabezpieczyć stragany i również schronić się do najbliższej bramy i tu czekać zakończenia alarmu. O bezpieczeństwo straganów i budek nie ma najmniejszej obawy, gdyż organa policyjne i społeczna służba bezpieczeństwa będą bez przerwy czuwały.

KONIE W KAPTURACH.

Jeśli idzie o włościan, którzy przybędą na targ, na sygnał alarmu obowiązani są wypręgnąć konie, przywiązać je do wozów, nalożyć koniom worki na fby i pozostać przy koniach, zachowując zupełny spokój. W podobny resztą sposób muszą postępować wszyscy woznicy w mieście po ogłoszeniu alarmu, z tą różnicą, że muszą oni schronić się do domów najbliższych, pozostawiając konie przywiązane bądź do wozów, bądź do słupów tramwajowych i latarni ulicznych. Konie muszą mieć bezwzględnie zakryte fby.

Ogłoszone hasła, które podane zostaną przez radio przez dowódcę łódzkiego ośrodka opl. należy rozumieć jako swego rodzaju stopniowanie rozkazów. A więc po zarządzeniu brzmiałym:

„Dowódca ośrodka opl. Łódź zarządza pogotowie opl. dla ośrodka” — właściwy bieg życia w mieście nie zmienia się. Ruch jest normalny, ale wszyscy mieszkający są już przygotowani do ćwiczeń opl.

GDY PADNIE HASŁO...

Gdy padnie hasło „Zapowiedź alarmu lotniczego dla ośrodka opl” — światła w miejscach otwartych (ulice, podwórza itp.) zostaną zgazowane, światła wewnętrzne zamaskowane, ale ruch w mieście jeszcze się odbywa (tak jak podczas ostatnich ćwiczeń w gaszeniu światła).

Gdy padnie rozkaz „Alarm lotniczy dla ośrodka” — wówczas wszelkie życie w mieście zamiera. Wszystkie światła gasną, wszyscy mieszkający są ukryci w schronach, mieszkaniach i miejscach uszczelnionych. Tylko organa opl są czynne.

Po rozkazie — „Koniec alarmu lotniczego” organa opl likwidują skutki nalotu, częściowy ruch (ale jeszcze po ciemku) jest już dopuszczalny. Schrony i miejsca uszczelnione można opuścić.

Po rozkazie „Koniec zapowiedzi alarmu” zapalone zostają światła, ruch w mieście odbywa się prawie normalnie, ale wszyscy mieszkający są przygotowani na ewentualne dalsze rozkazy, pogotowie bowiem trwa w dalszym ciągu.

Dopiero po rozkazie „Koniec pogotowia opl” życie miasta powraca już zupełnie do zwykłego stanu.

Na zakończenie tych wyjaśnień podkreślamy, że zapowiedzi radiowe obowiązują w zasadzie organa opl. i dla nich właściwie są nadawane. Dla mieszkańców mają one charakter jedynie orientacyjny, gdyż mieszkańcy obowiązują przede wszystkim bezpośrednie zarządzenia organów opl (komendantów bloków i domów).

Brak kwalifikowanej większości nie pozwala socjalistom uchwalić subwencję dla żydowskiej szkoły.

PIOTRKÓW, 25.1. — Na dzień wczorajszy wyznaczono było posiedzenie Rady Miejskiej Piotrkowa, które jednak z powodu braku quorum nie odbyło się. Niektórzy usiłują twierdzić, że posiedzenie to nie doszło do skutku tylko dlatego, że klub radnych Str. Narodowego miał wysunąć wniosek o nazwanie jednej z ulic w Piotrkowie imieniem Romana Dmowskiego. Tymczasem okazuje się, że socjaliści

na większość rady miejskiej Piotrkowa nie ma kwalifikowanej większości i tym samym własnymi głosami nie może przeforsować wniosku zarządu miejskiego o przyznanie przez radę z funduszu nadzwyczajnego 1000 zł żydowskiej szkole rzemieślniczej w Piotrkowie. Przeciwni temu wnioskowi występują bowiem kluby: Stronnictwa Narodowego i Bloku Gospodarczego (Przemysłowego).

Rowerzysta spadł z nasypu KRONIKA POGOTOWIA RATUNKOWEGO

ŁÓDź, 25.1. — Za Helenówkiem tuż obok toru tramwajowego spadł z nasypu do rowu wraz z rowerem 28-letni robotnik Wincenty Tomczak, zamieszkały w Stokach, zatrudniony w jednej z fabryk w Zgierzu. Tomczak powracając do domu z pracy. Upadek jego był bardzo niebezpieczny. Tomczak stracił przytomność. Po pewnym czasie został zauważony przez motorniczego kolejek dojazdowych, który prowadził jeden z pociągów. Tomczaka zabrano tramwajem do rezerwy w Helenówku i tu przybył wezwany lekarz pogotowia PCK, który stwierdził nadżerzenie kręgosłupa. Po udzieleniu pierwszej pomocy lekarz przewoził Tomczaka do szpitala Ubezpieczalni w Łodzi w stanie bardzo ciężkim. **DESPERACKI CZYN GRUZIŁCZKI.**

chożenie w tej sprawie, ustalili, iż denatka jest 25-letnia Laja Śliwińska, panna, zamieszkała przy ul. Północnej 5, z zawodu krawcowa. Nieszczaśliwa kobieta od dłuższego czasu chorowała na gruźlicę. Pod wpływem przewlekłej choroby uległa depresji psychicznej i pozabiła się życia.

ŁÓDź, 25.1. — Donosiliśmy o smiertelnym wypadku samobójstwa niezamężnej kobiety, która wyskoczyła przez okno z klatki schodowej w domu nr 49 przy ul. Kilińskiego.

Przed nową umową zbiorową w obu rzeźniach miejskich.

ŁÓDź, 25.1. — Wczoraj odbyła się w inspekcji pracy konferencja w sprawie zatargu o umowę zbiorową dla pracowników rzeźni nr 1. Wzięło w niej udział pięć związków zawodowych, reprezentowanych na terenie Rzeźni Bałuckiej i Rzeźni nr 1 oraz przedstawiciele dyrekcji instytucji.

ki pracy i płacy w Rzeźni Nr 1 będą zastapio ne umową zbiorową. Do czasu jej zawarcia w rzeźni nr 1 będą obowiązywały warunki pracy i płacy dotychczasowe umowy.

Na zakończenie inspektor pracy zwrócił się do przedstawicieli związków o złożenie w ciągu najbliższych kilku dni projekty układu zbiorowego. Projekty te będą rozpatrzone na konferencji w początkach przyszłego tygodnia.

DELEGACJA KLASOWCÓW W WARSZAWIE.
W dniu dzisiejszym w godzinach rannych udala się do Warszawy delegacja klasowych związków zawodowych pracowników samorządowych i instytucji użyteczności publicznej w osobach prezesa Wojdana i kier. Lenka, która odbędzie konferencję w Ministerstwie Opieki Społecznej.

SPRAWY KARNE W ZGIERZU.
Do Zgierza udał się w dniu dzisiejszym z ramienia inspekcji pracy w Łodzi podinsp. Pawłowski, który zatławił szereg spraw administracyjno-karnych, jakie wytoczono niektórym właścicielom przedsiębiorstw zgierskich.

JUTRO WYJAZD DELEGACJI SEZONOWCÓW
W delegacji, która wyjeżdża jutro do Warszawy w sprawie postulatów sezonowych łódzkich, biora udział związki: Praca, ZPZZ, ChZZ, ZZZ i ZZZ. W konferencji w Ministerstwie nie weźmie zatem udział związek klasowy, które w sprawie realizacji postulatów robotników sezonowych zajęły osobne stanowiska.

ŻYCIE ZGIERZA
Dalsza budowa i porządkowanie ulic w PROGRAMIE NAJBARDZIEJŻYCH ROBÓT

Wczoraj donosiliśmy o inwestycjach, jakie Zarząd Miejski zamierza przeprowadzić w latach 1940 i 41 o kanalizacji i wodociągach. Dziś piszemy o robotach czekających na wykonanie w roku bieżącym w sezonie letnim. Na bieżący sezon przewidziane są większe roboty brukarskie. Będą to remonty, lub budowa nowych ulic. Czynione poprawy będą wstępem do założenia nawierzchni trwałej i tak remontowana będzie ul. Pierackiego, Łódzka, budowana będzie w dalszym ciągu szosa Warszawska, ul. Wołna oraz przeprowadzone będą remonty ulic śródmieścia.

Roboty te będą prowadzone z subwencji Funduszu Pracy oraz funduszami własnymi Magistratu. Roboty te kształtować się będą w granicach 180.000 zł. Poza tym kontynuowane będą roboty przy regulacji rzeki Bzury w jej górnym biegu aż pod Łagiewniki kosztem około 40.000 zł. Dotychczasowa regulacja koryta w śródmieściu i za miastem okazuje się trwałą, estetyczną, a co najważniejsze uporządkowała ścieki, które dawniej w deltach zatrzymywały powietrze.

ZA KOGUTA PÓŁTORA ROKU WIĘZIENIA.
Wczoraj przed Sądem Grodzkim w Zgierzu stanął Kiełcański Stefan, karany 10 razy za kradzieże drobiu i oskarżony obecnie o kradzież koguta na szkodę Saczyńskiego Mariana w Głownie. Biorąc pod uwagę bogatą „fachową” przestępczość oskarżonego sąd skazał go na jeden rok i sześć miesięcy więzienia.

Wojteczak Stefan i Stolarek Kazimierz, którzy ze szkoły przy ul. Pierackiego skradli 60 kg. koksu zostali wczoraj skazani przez Sąd Grodzki w Zgierzu pierwszy na dziesięć miesięcy, drugi na osiem miesięcy więzienia.

KOMUNIKAT.
Obwodowy Urząd Pocztowy Łódź i przypomina, że już tylko do 31 stycznia rb. są przyjmowane podania na bezpłatną naukę w Państwowej Szkole Teletechnicznej w Warszawie.

TRADYCYJNA MASKARADA.
Jak się dowiadujemy, tradycja maskarady Tow. Przyjaciół Hareczki, która odbędzie się dnia 1 lutego w Białej Salii, zapowiada się doskonale. — Przygotowania dobiegają już końca, wzbudzając w całym mieście duże zainteresowanie. Maskarada będzie niewątpliwie najweselszą zabawą karnawału.

postę Browińskiego w sprawie zmiany ustawy samorządowej.

Zdarzenia i wypadki

(—) Rząd włoski zdemontował pogłoski o mobilizacji we Włoszech. Powstały one z powodu powołania kilku grup rezerwistów na ćwiczenia.

(—) Parlament szwedzki wysunął kandydaturę Chamberlaina do nagrody pokojowej Nobla.

(—) Rząd barceloński wystosował do rządu francuskiego prośbę o przyjęcie 50 000 uchodźców. — Rząd francuski zamierza utworzyć na pograniczu strefę neutralną dla uchodźców.

(—) Z Warszawy wyjechała do Londynu żydowska delegacja komitetu dla spraw kolonizacji, celem wzięcia udziału w konferencji ewiańskiej. Na czele delegacji stoi prof. dr Mojżesz Szorr.

(—) Min. Beck udzielił amerykańskiej dziennikarce, p. Pauly de Cler, wywiadu na temat polityki Polski. Min. Beck podkreślił, że naczelny zasadą polskiej polityki zagranicznej jest utrzymanie równowagi między Niemcami a Rosją oraz lojalne przestrzeganie sojuszu z Francją i Rumunią. Polska uchyliła się od wszelkiej współpracy z agresywnymi planami, skierowanymi przeciw jednemu z jej sąsiadów.

(—) Władze polskie i niemieckie wydały polecenia, aby zarządzone obustronne wydalania ze strefy granicznej, o ile dotychczas nie zostały wykonane, tymczasowo zawiesić i zaniechać dalszych wydań. Poprzednie wypadki mają być ponownie rozpatrzone.

(—) Budowa mauzoleum królewskiego w podziemiach bazyliki wileńskiej dobiega końca. Latem odbędzie się przeniesienie prochów królewskich przy udziale najwyższych dostojników państwowych.

(—) Obieg biletów Banku Polskiego w ostatniej dekadzie wyniósł 1233 miliony złotych, pokrycie złotem — 30,78 procent. Obieg bilonu srebrnego wyniósł 343 miliony złotych, bilonu niklowego i brązowego — 85 milionów złotych.

(—) Rada Ministrów uchwaliła wczoraj projekty kilku ustaw, m. 1. o wycofaniu urzędów, ludności i mienia z zagrożonych obszarów państwa, o komunikacjach w służbie obrony państwa, o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych, o zastawie rejestrowym na maszynach i aparatach, o ochronie lasów nie stanowiących własności państwa.

Rada Ministrów uchwaliła ponadto rozporządzenie o obowiązkach osób fizycznych i prawnych oraz instytucji i władz w dziedzinie przygotowania personelu obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w czasie pokoju oraz rozporządzenie o zakazie używania francuskich nazw religijnych dla produktów winnych.

(—) Jak już donosiliśmy, dziś o g. 7 wieczorem odbędzie się w sali Rady Miejskiej przy ul. Poznańskiej 15 posiedzenie Rady Przybocznej, na którym omówiona będzie m. 1. sprawa sfinalizowania pożyczki zagranicznej dla Łodzi w kwocie 2 i pół miliona złotych, zaciągnięcia pożyczki z Funduszu Pracy w wysokości 200.000 złotych oraz uzyskania dotacji 110.000 złotych na dodatkowe roboty kanalizacyjne - wodociągowe i drogowe.

Poza tym znajdują się na posiedzeniu sprawy na bieżąco i zmiany gruntów prywatnych, subwencji dla stowarzyszeń i organizacji, jak Kom. Org. Wzajemnie Robotniczych (5000 zł), Tow. Przyjaciół Dzieci Ulicy (10.000 zł) i inne.

Wczoraj odbyło się w sali konferencyjnej Urzędu Wojewódzkiego roczne zebranie Rady Wojewódzkiej. Przewodniczącym posiedzenia wojewódzkiego, Łódzkiego w obecności gen. Thommego i kuratora warszawskiego Okręgu Szkolnego Ambrożewicza.

Obrazy Rady Wojewódzkiej trwały cały dzień. Po wyzerpaniu porządku obrad Rada wysłała depesze holdownicze.

Wybory zarząd i Stowarzyszenia Wyższej Uczelni Lekarskiej w Łodzi

Stowarzyszenie pn. „Organizacja Wyższej Uczelni Lekarskiej w Łodzi” które działało dotychczas wyłącznie przez grono svých statutowych założycieli, odbyło zgromadzenie w celu dokonania wyboru pierwszych formalnych i pełnych władz.

Obradom przewodniczył prezydent m. Łodzi M. Godlewski, sekretarzował naczn. Br. Wilkoszewski.

W wyniku wyborów zostało wybranych do Zarządu Stowarzyszenia 9 członków, a mianowicie pp. Dr. Dywulski, dr W. Dzierżyński, dr W. Tomaszewicz, dr St. Stafczak, dr T. Możliński, senator dr Fichna, adw. S. Pawłowski, inż. Emilian Loth i prez. A. Heiman-Jarecki.

Pełny zarząd jak wiadomo składa się z 16-tu członków, spośród których 7 wchodzi w skład zarządu „za urzędem”.

Do komisji Rewizyjnej wybrani zostali pp.: dr Jan Stypułkowski, jako przewodniczący, dr H. Rorowski — jako sekretarz oraz dr Dengel, dr Kniehowiecki, i dr Sciesielski jako członkowie.

W skład Komisji Rozjemczej weszli pp. dyr. Reichert, Remiszewski i Iwaszkiewicz.

Stowarzyszenie więc zaczyna już swe normalne „urzędowanie”, dzięki załatwieniu sprawy wyboru władz. Nie ulega wątpliwości, że okres najbliższy przyniesie nowe realne posunięcia w kierunku stworzenia podwalin pod przyszłą uczelnię, której potrzebę budżetowe uwzględnione już zostały w preliminarzu budżetowym państwa.

Ma ty za mało parowozów i wagonów. Budżet Ministerstwa Komunikacji w Sejmie.

WARSZAWA 25.1. Przedmiotem obrad wczorajszego posiedzenia komisji budżetowej Sejmu było debata nad preliminarzem budżetowym Ministerstwa Komunikacji.

Na wstępie obszerny dwugodzinny referat, obrazający sytuację na odcinku komunikacji, wygłosił sprawozdawca tej części budżetu pos. Jahoda-Zółtowski.

Nowych linii kolejowych zbudowaliśmy do końca roku 1937 normalnotorowych—1742,7 km, wąskotorowych —360,7 km. Ogólna długość linii kolejowych wynosi 18.102 km normalnotorowych, 2.143 km wąskotorowych i 1.384 dojazdowych.

Okazuje się, że w tabliczce mechanicznym stoimy w tyle. Ogółem w najbliższych trzech latach przewiduje się inwestycje w zakresie komunikacji na 485 milionów złotych.

Następnie sprawozdawca przedstawia stan naszych dróg kołowych. Ogółem mieliśmy tych dróg na 31 marca 1938 r. 335.739 km. Na 10.000 mieszkańców mamy 18 km dróg o twardej nawierzchni. We Francji przypada 166 km, a nawet w Rumunii 37,7 km.

Zadużenie funduszu drogowego na dzień 31 marca 1938 r. razem wynosi 183.590.680 zł. Sprawozdawca następnie omawia stan dróg wodnych w Polsce.

Na utrzymanie dróg wodnych przewiduje się 2.740.000 złotych rzeczywiste potrzeby wynoszą jednak przeszło 10 milionów rocznie. Na najbliższe trzecie przewiduje się w planie inwestycyjnym po 25 milionów rocznie. A więc tempo robót nie będzie jeszcze przyspieszone.

Polskie koleje państwowe mają wpłacić w roku 1939 do skarbu państwa kwotę 12 milionów zł. bo tyle ma wynosić nadwyżka wpływów nad rozchodami. W eksploatacji kolei największy wpływ przynosi przewóz towarów. Przewóz osób, bagażu i poczty są deficytowe.

Przewóz towarów w r. 1937 dał kolejom zysk w wysokości ok. 224 miln. zł.

Co się tyczy konserwacji torów, to utrzymanie podłoża oraz mostów i przepustów przewiduje się w zakresie niewystarczającym.

W dn. 1 grudnia 1938 r. mieliśmy 5.046 parowozów. Liczba chorych parowozów była o 1/4 niższa od przewidzianej normy. Zbudowano do dnia 1 grudnia 1938 r. w wytwórniach krajowych 1218 parowozów.

Podobnie jak tabor lokomotyw, przedstawia się tabor wagonowy. Do budżetu na r. 1939 wstawiono tylko 10.920.000 na zakup 65 wagonów osobowych. Norma roczna powinna wynosić 22 ipół miliona, tym bardziej, że wobec wzrostu przewozu osób w ostatnich latach i po

trzeb ruchowych należałoby jak najszybciej powiększyć ilość wagonów o 1200 szt.

Ilość wagonów towarowych jest niewystarczająca.

Reasumując, należy ustalić, że roczna kwota na renowację taboru wynosić powinna razem na wszystkie wagony 88.000.500 zł.

W stosunku do 1 km linii eksploatowanych obserwujemy wzrost pracowników. Gospodarka personalna nie należy ani do najoszczędniejszych, ani do najracjonalniejszych. Ze strony organizacji pracowniczych wysuwają się postulaty, którym trudno wprawdzie odmówić słuszności, ale których zaspokojenie w warunkach obecnego budżetu widzi referent jako niemożliwe.

Komunikacja samochodowa P.K.P. stale i pomyślnie się rozwija. W chwili podjęcia tej komunikacji w r. 1934 długość sieci wynosiła 2.800 km., zaś na rok 1939 przewiduje się 3.389 km.

Mówiąc następnie o lotnictwie, referent wskazał, że wykorzystanie ruchu komunikacji cywilnej u nas jest niedostateczne, bowiem w r. 1937 zdolność przewozowa wynosiła 2.246.431 tona-kilometrów, a wykorzystano jedynie 1.041.968 tona-kilometrów, czyli tylko 46,4 proc. Świadczy to, że jeszcze wciąż boimy się latać i nie mamy dość pilnych interesów. Obecnie „Lot” posiada 14 samolotów. W r. 1939 będzie zakupione dalsze 4 platforme amerykańskie, zaś w r. 1940 będzie wprowadzony również polski samolot komunikacyjny „Wicher”. Budżet lotnictwa cywilnego ma charakter na ogół wegetacyjny.

Jeśli chodzi o turystykę, to dorobek na tym polu w latach ostatnich jest w każdym razie bardzo poważny.

Sprawozdawca nie zgłasza żadnych poprawek do budżetu, natomiast wnosi o uchwalenie następujących rezolucji:

Sejm wzywa rząd do obrócenia w roku 1939 ewentualnej przewyżki wpływów nad rozchodami P.K.P. ponad preliminarzowaną sumę 12 miln. zł. w pierwszej linii na renowację taborów.

Sejm wzywa rząd do przeprowadzenia rewizji taryf przewozowych celem zwiększenia wpływów P.K.P.

Po przemówieniu referenta zabrał głos minister komunikacji plk. Urych, który wygłosił obszernie przemówienie o całokształcie prac swego resortu. Omówiono poszczególne dziedziny resortu, wysuwano wnioski z dokonanych prac oraz wskazywano na szereg pilnych potrzeb dla usprawnienia i ulepszenia w zakresie komunikacji, transportu i dróg w Polsce.

Na kwestie poruszane przez mówców

odpowiedział p. minister komunikacji Urych, oświadczając m. in.: problemy komunikacji nie budzą coraz większe zrozumienie.

Trudności P.K.P. sprowadzają się mniej więcej do sumy 300 miln. zł. Gdybyśmy mogli w latach najbliższych zainwestować 300 miln. zł., moglibyśmy odpowiadać za pełne przewozy osób i towarów. Dlatego słuszna jest teza, że trudności P.K.P. są rozwiązalne.

Poruszone bóleczki świata pracy P.K.P., a więc sprawę dodatków, uposażeń. Oczywiście w granicach możliwości posuwamy się naprzód, ażeby pewne rzeczy z roku na rok realizować, a w rb. awansie obejmą przeszło 16000 pracown. Jest to pewne podwyższenie pracowników. Jest to pewne podwyższenie plac. Przyznajemy pewne dodatki dla służb w ruchu. Więcej aczkolwiek nieznacznie, to jednak ostatnio wydaliliśmy pewne sumy na polepszenie doli pracowników.

Poruszone zagadnienie tych uprzywilejowanych, którzy jedzą za znikami. Komu je odebrać? Wojskowym? urzędnikom? robotnikom? uczniom? To problem bardzo trudny. Nie mam na swym sumieniu żadnej nowej ulgi i nowych zniżek.

Po końcowych wywodach sprawozdawcy p. Jahoda-Zółtowski rozprawy wyczerpał i w głosowaniu komisja przyjęła preliminarz Ministerstwa Komunikacji w drugim czytaniu bez poprawek.

OBRADE SENACKIEJ KOMISJI BUDŻETOWEJ.

WARSZAWA 25.1. Wczoraj obradowała również senacka komisja budżetowa, omawiając preliminarz budżetu Ministerstwa Opieki Społecznej, który referował sen. Fichna, wskazując na obrzybnienie zadania, jakie stoją przed tym resortem. Oddzielny dział tego resortu budżetu Funduszu Pracy, omówił obszernie sen. Małski, poczynił nad obydwaną sprawozdaniem rozwinięta się długa dyskusja, zaś po wyczerpaniu listy mówców dłuższe przemówienie o działalności swego resortu wygłosił min. Kosińskiowski. Na stępnie po zwiedzeniu specjalnej wysawy wykresów i wydawnictw, urządzonej przez Min. Opieki Społecznej, przemawiali jeszcze obaj referenci, poczynił posiedzenie zamknięto.

Dziś dalszy ciąg obrad. Na porządku dziennym preliminarz budżetowy Min. Poczty i Telegrafów.

CZY NASTĄPI REWIZJA OBYWATELSTWA?

Na końcu onegdajszego posiedzenia sejmu pos. Ratajski i dwaj inni jego koledzy z Pomorza zgłoszili interpelację do premiera Składkowskiemu, w której zapytują, czy premier nie przystąpi w najbliższym czasie do rewizji dokumentów żydów w Polsce celem zastosowania ustawy o pozabawianiu obywatelstwa.

Interpelant twierdzi, że w r. 1928, kiedy ministrem spraw wewnętrznych był obecny premier gen. Składkowski, załatwiono sprawę obywatelstwa 1.600.000 żydów w Polsce, przy czym dokumenty 600.000 nie były w porządku.

CZŁOWIEK, KTÓRY ROZBIJAŁ BANKI PAMIĘTNIK KRÓLA HAZARDU.

Burzliwe życie Brazylijczyka.

Neapol, w styczniu.

W jednym z hoteli neapolitańskich odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru stosunkowo młody jeszcze Brazylijczyk, Vasco Benavunta, król hazardu, dobrze znany w klubach, kasynach i jaskiniach gry Europy i Ameryki. Denat pozostawił po sobie pamiętnik, z którego poznajemy szczególne koleje jego burzliwego życia. Mając lat trzynaście, Vasco Benavunta już oddawał się grom hazardowym. Kradł rodzicom pieniądze i grał w groszową uliczną ruletkę.

Grywał z rybakami i robotnikami portu w wymi w czasie przerw obiadowych, grywał z kolegami szkolnymi po zakamarkach i pod nosem nauczycieli. W siedemnastym roku życia poznał już wszystkie arkana hazardu. Żeby zdobyć pieniądze na grę, wynosił z domu najrozmaitsze przedmioty, które za bezcen sprzedawał, aż wreszcie skradł rodzinne klejnoty i do domu więcej nie wrócił.

Zaczęło się życie włóczęgi, pełne przygód. Vasco Benavunta był chłopcem okrętowym, palaczem; potem włóczył się po większych miastach Południowej i Północnej Ameryki z poszukiwaczami złota, następnie wstąpił do wojska jednego z meksykańskich generałów, w Wenezueli służył w policji, polował na bizona, wreszcie zorganizował szajkę napastników na plantacje kawy i przedsiębiorstwa kauczykowe. Awanturnik niewątpliwie zgubił w kryminalnym, gdyby nie szczególny wypadek. W czasie włóczęgi po Chile przybył do niego z San Francisco adwokat, który zakomunikował mu, że wobec śmierci jego wujka, jednego z najbogatszych brazylijczyków plantatorów, dziedziczy spadek w wysokości trzech milionów dolarów.

Po kilku tygodniach przyszedł król hazardu został milionerem. Natychmiast opuścił Amerykę, udając się w podróż do Europy. Nie bawił go Londyn, ani Paryż. W tych stolicach przebył zaledwie po kilka godzin, spieszył mu się bowiem do Monte Carlo. Bogaty Brazylijczyk natychmiast rzucił się w mętne fale hazardu. W ciągu czterech miesięcy pierwszy przychodził do kasyna i ostatni z kasyna wychodził. Grał bez opamiętania, stawiając zawsze wysoko.

Okazało się w końcu, że co do grosza

stracił spadek po wuju. Wówczas administracja kasyna kupiła Benavuncie bilet pierwszej klasy do Havru, kartę okrętową do Ameryki i wyznaczyła mu dwa tysiące franków na wydatki. Brazylijski hazardzista wyjechał. Po pewnym czasie znów Europa i Monte Carlo oglądały Vasco Benavuntę. Tym razem otrzymał spadek po matce i powrócił do gry. Wszystkie oczy zwrócone były na tego szczególnego człowieka. Lecz Benavunta grał teraz ostrożnie i, co ważniejsza szczęśliwie. Na dziesięć stawek wygrywał co najmniej osiem. Trzy razy rozbił bank, i dyrekcja kasyna musiała zasilić pustą kasę. Koło północy, gdy wygrała Vasco Benavunta wynosiła dwa miliony franków, Brazylijczyk oświadczył: — Dostyc, więcej nie gram!

Zimny, spokojny, rzucił kilka tysięcy franków krupierowi i rozsypał na szczęście mnóstwo złotych i srebrnych monet; tłoczą

cym się wokół niego panom i panom. Opuścił kasyno, zawołał: — Państwo, ruletka to ostateczne głupstwo! Grają w nią tylko krety i wariaci! Moje uszanowanie! Przez pół roku Benavunta nie grał. Kupił akcje wielkich zakładów przemysłowych — zajął się interesami. Potem jednak znowu zawadził o Monte-Carlo.

Przez kilka wieczorów krążył po salach nie grając. Wreszcie postawił znowu... dwa franki. To go pociągnęło znów w odmet nałogu. Po kilku tygodniach opuścił Monte Carlo całkowicie zrujnowany. Goniąc ostatnim groszem stanął wreszcie w hotelu w Neapolu, jeszcze raz próbował szczęścia, a kiedy przegrał, zamknął się w swoim pokoju i pisał swój pamiętnik-ostrzeżenie dla nieszczęśliwych ofiar hazardu. Wczesnym rankiem służba hotelowa znalazła go bez życia.

Fałszywy kapitan Armii Zbawienia oszukiwał dwie firmy krawieckie

Wojciech Lerste jest człowiekiem, który potrafi „kupić” po niskiej cenie. „Wiedza” ta zaprowadziła go aż na ławę oskarżonych.

Uplętnięto pół roku, gdy Lerste ubrany w wspaniały garnitur oficera „Armii Zbawienia” w towarzystwie dwóch podoficerów tejże armii, wszedł do sklepu krawieckiego przy bul. Rochechouart 13 w Paryżu i zażądał 180 garniturów, dla ubogich jak mówił. Otrzymałszy żądany towar za płacił za niego czekiem 32.000 franków, który rzekomo pochodził z centralnej kasy „Armii Zbawienia” w Londynie. Dopiero

gdy „pan kapitan” ze swą świtą odjechał, wywołując ze sklepu ubrania, przekonano się, że czek był tak samo fałszywy jak „kapitan” i jego „swita”.

W kilka dni później taką samą skargę złożył w policji krawiec z ul. Roi de Sicile, u którego „pan kapitan” kupił 485 marynarek oraz 536 spodni roboczych przeznaczone dla Hiszpanii republikańskiej i przed płaceniem czekiem dodał: „Proszę o to czek na 31.800 franków z sekcji Pantin” krawiec przekonał się, że oszust podał mu... cmentarz Pantin, a czek był fałszywy.

PIERUSZY ŚCIGACZ

MUSI BYĆ

DAREM ŁODZI i WOJ. ŁÓDZKIEGO

KONTO F.O.M. P.K.O.42008

Rewizja w mieszkaniu pięknej Aniki Kradzież listów pieniężnych.

Pewien bank z Amsterdamu wysłał w listopadzie do paryskiej filii, w liście poleconym 60.000 florenów, przedstawiających w tym czasie wartość miliona dwustu tysięcy franków. List zaginął, wskutek czego poczta przeprowadziła dochodzenia, które nie dały rezultatu. Wówczas sprawą zajęła się prefektura policji. Z przeprowadzonego śledztwa wynika, że list zaginął na poczcie La Boetie, lecz z powodu przejścia przez wiele rąk urzędników, policja była zmuszona zapoznać się z życiem każdego z nich, co bardzo przedłużało i utrudniało dochodzenia. Gdy przyszła kolej na Andrzeja Canny zatrudnionego na poczcie La Boetie, a zamieszkałego z żoną, także urzędniczką pocztową w Vincennes, dowiedziano się, że Canny w towarzystwie swej przyjaciółki Aniki wydawał poważne sumy pieniędzy. Przeprowadzona rewizja w mieszkaniu Aniki uwiaryściła starania po-

licji. Znalezione tam 70.000 franków w gotówce oraz 1.650 dolarów, które młoda kobieta otrzymała na „przechowanie”. Canny stanowczo zaprzeczył kradzież florenów, w końcu przyznał się do czterech kradzieży listów poleconych zawierających pieniądze, w czym dwa po 30.000 franków, trzeci zawierał 20.000, a czwarty 1.650 dolarów.

Anika i Canny zostali uwięzieni.

GRYPA?

TABLETKI ASPIRIN

Nowa linia lotnicza Warszawa — Rzym

W Pałacu Chigi w Rzymie odbyło się podpisanie konwencji lotniczej między Polską a Italią, na mocy której Polskie Linie Lotnicze „Lot” wspólnie z Włoskim Towarzystwem Lotniczym „Ala Littoria” uruchomią komunikację powietrzną z Warszawy do Rzymu przez Budapeszt, Zagrzeb, Wenecję. Z ramienia Polski konwencję podpisał ambasador R.P. w Rzymie Wieniawa-Długoszowski, oraz wiceminister Komunikacji Bobkowski, zaś z ramienia rządu włoskiego sen. Giamini. Na podstawie tej konwencji zarządy obu linii lotniczych zawarły lotniczą umowę, dotyczącą szczegółów obsługi nowoutworzonej komunikacji powietrznej. Na zdjęciu: moment po podpisaniu konwencji lotniczej polsko-włoskiej. Stoją od lewej: wiceminister Komunikacji inż. Bobkowski, ambasador R.P. w Rzymie gen. Wieniawa-Długoszowski, senator Giamini, gen. Pellegrini, radca Racieński z Ministerstwa Komunikacji, i Naczelny Dyrektor Polskich Linii Lotniczych „Lot” mjr Makowski.

Maria Szelechow

Pierścień GRZECHU

Powieść 36

Aresztowany de onstrant.

Policjant odprowadza londyńskiego bczrobotnego, który z grupą kolegów urządził głośną demonstrację na meczu drużyny Weestham i Totientham, żądając zwiększenia zasiłków lub pracy.

Raptem przerażony, zatrzymał motocykl:

— O Boże wielki, co to?

Strzaskane żółte auto u podnóża skały, jedno koło wisi nad rowem, drugie odpadło i leży obok... Jak szalony rzucił się do auta, z przerażeniem myśląc, że w jego szczątkach... Lecz nie znalazł nikogo — maszyna rozbita, lecz ofiar katastrofy nie widać... Eryk dygotał cały i rozglądał się wokół.

— Ona musi być tu gdzieś niedaleko, ale gdzie?..

— Boże, pomóż mi ją znaleźć — szeptał nieprzytomnie...

Nagle pod skałą zauważył jakąś szarą masę. Schylił się i podniósł marynarkę Pedra.

Dziki okrzyk rozpacz i zgrozy wyrwał się z jego piersi: zalana krwią, blada i nieruchoma leżała Beata...

W nieludzkiej męce rzucił się przed nią na kolana.

— Beato najdroższa, czy słyszysz mnie? Przecież ty żyjesz!

Leżała nieruchomo, nie słyszała rozpaczliwych nawoływań Eryka.

— O ile nie wrócisz do życia i ja pójdę w twoje ślady... Nie mam po co żyć...

Plakał i tulił do serca jej zimne ręce. Nagle wydało mu się, iż poruszyła się lekko. Przyłożył ucho do jej piersi: wyczuł ledwo dostrzegalny oddech. Zerwał się z ziemi, wziął ją na ręce i przytulił do piersi.

— Żyjesz, jedyna. Muszę przywrócić ci zdrowie.

Zapomniałszy o motocyklu, wolno poszedł w stronę Anacapy ze swym najdroższym skarbem.

— Gdzie jest ten nędznik? Ach, gdybym go dostał w swoje ręce.

Niosąc ją na rękach, truchlał na myśl, że nie zdąży na czas dać jej pomoc i umrze, nie odzyskawszy przytomności.

Tak dotarł do najbliższego domku przedmieścia, gdzie poprosił młodą Włoszkę o chwilowe przyjęcie do siebie ofiary katastrofy samochodowej.

Widok okrwawionej nieprzytomnej Beaty przeraził wieśniaczkę.

— O Santa Madonna! Biedaczka! Co za nieszczęście! Czy chociaż żyje?

Podprowadziła Eryka do łóżka.

— Proszę ją tu położyć. Zaraz przemyję jej ranę, a pan niech biegnie po doktora, mieszka niedaleko, tam za rogłem, koło apteki. Każdy wskaże panu domek doktora Perini.

Młoda kobieta zakrzętała się koło Beaty, a Eryk po-

biegł po doktora. Na szczęście zastał go w domu. Zabrał narzędzia chirurgiczne i podążył niezwłocznie ze zdenerwowanym Hammersteinem. Wkrótce byli na miejscu. Doktor schylił się nad chorą, drobniogłową badając ranę na głowie.

— Jak to się stało? — zwrócił się do Eryka.

Ten w kilku słowach opowiedział o znalezieniu Beaty, nie wiedząc nic jednak o przebiegu katastrofy.

— Czy rana nie zagraża życiu? — z niepokojem zapytał lekarza.

Doktor odetchnął z ulgą:

— Chwała Bogu rana nie jest groźna, ale ogólny wstrząs i utrata krwi pozbawiły biedaczkę na dłuższy czas przytomności. Zaraz jednak spróbuję ją ocucić.

Z podórnej apteczki wyjął lekarstwa i bandaże. Po opatrunku rozchylił blade ściśnięte usta Beaty i wlał w nie lekarstwo.

Eryk nie odrywał oczu od leżącej. Patrzył jak urzeczony na tę piękną, podobną do kamei twarz, owianą jakąś dziwną nieuchwytną tajemnicą.

Beata ponurzyła się, cicho zajęczała i otworzyła swe przepaściste, teraz zamglone gorączką oczy. Usta jej poruszyły się w bezładnym szepcie, mówiła do kogoś przedkimi urwanym głosem:

— Mamo... Igor... Kameę pochłoniął Ren... Nikt jej nie znajdzie...

— Co ona mówi? — zaniepokoił się Eryk.

— Bredzi... Teraz zasypia... Niech śpi, sen przyniesie jej zdrowie — odpowiedział lekarz, badając puls.

— Nic strasznego. Gdy się obudzi, trzeba ją ostrożnie przenieść do domu. Ręczę, że za tydzień będzie zdrowa.

Eryk obrzucił doktora wdzięcznym spojrzeniem.

— Nigdy nie zapomnę pana dobroci.

— Ależ to tylko mój obowiązek.

Hammerstein wręczył lekarzowi honorarium i odprowadził go do drzwi, potem cichutko usiadł przy śpiącej Beatce. Coś tragicznego kryło się w zgięciu jej ciemnych brwi. Blade ściśnięte usta z cierpieniem opuściły się ku dółowi. Zdawało mu się, że przeżywa we śnie coś okropnie ciężkiego, co oddziela ją od niego nieprzebytym murem. Zwątpienie wpełzło mu w duszę.

— Czy na szczęście pokochałem tę cudną zagadkową dziewczynę, zesłałą mi przez los?

Nagle Beata westchnęła lekko i otworzyła oczy. Rozjeźrzała się ze zdumieniem i zatrzymała pytający wzrok na wpatrzony w nią Eryka. Zadrzał z radości i ukląkł przy jej łóżku.

— Obudziłaś się, ukochana — powiedział z bezgraniczną miłością.

Beata nie mogła się zorientować, w jaki sposób znalazła się w tym czystym pokoju i skąd się wziął tu Eryk. Podniosła rękę do obolałej głowy... i od razu uprzytomniła sobie wszystko: przejażdżkę z Pedro... pocałunek, katastrofę... Potem leżała gdzieś głęboko i dusiła się pod jakimś dławiącym ciężarem... Jak we mgle pamiętała ohydny twarz Argentyńczyka i ruch, kiedy ją przykrywał tym strasznym ciężarem... Nie rozumiała, co to było... Potem straciła przytomność... Miała koszmarny sen... Zdawało się jej, że widzi siebie nad Renem, ale zupełnie inną, o długich jasnych włosach, rzucając się ze skały Loreley do oświetlonej księżycem rzeki... Śniła się jej twarz hrabiego Igora — męża Zoi, czuła, jak obejmuje ją mocno i przytula do siebie, a ona broni się i odpycha go z rozpaczliwym wysiłkiem. Nagle twarz Igora miesza się z twarzą kobiety spotkanej przy tymie w Kolonii. Znów wszystko się miesza w jej myślach... dławi ją straszny koszmarny... i nareszcie się budzi...

Co za szczęście, że to był tylko sen!.. Widzi przed sobą pełną miłości twarz Eryka. Nie analizuje, dlaczego jest tu obok niej i jak ją znalazł... Czuję się bezgranicznie szczęśliwa, że żyje, że jest kochana... Ogarnia ją fala tkliwości: Eryk, kochany Eryk. Jaki on męski i silny i do bry... Z nim spokojnie można iść w życie... on ją uchroni i ustrzeże od burz. Nieśmiało wyciągnęła rękę do jego pochylonej głowy i pogładziła pieszczotliwie niesforne miedziano-brązowe włosy:

— Eryku drogi, tak pragnę cię pokochać — szepnęła z czułością.

Nie odpowiedział nic, lecz w jego oczach wyczytano całą potężną jego miłość i oddanie...

Późnym wieczorem czarna limuzyna cicho zatrzymała się przed pensjonatem „Sole mio”. Eryk wyniósł z auta osłabioną bladą Beatę z obandażowaną głową i przy pomocy szofera wniósł ją do hallu, gdzie po kolacji zebrał się wszyscy pensjonariusze. Na widok Eryka z Beą rzucili się ku nim. Zoja pierwsza znalazła się koło przyjaciółki:

— Mój Boże, co się jej stało — wykrzyknęła ze strachem.

Praktyczna pani Róża powiedziała stanowczo: — Nie czas na rozmowy. Trzeba ją w tej chwili położyć do łóżka. Pan Hammerstein później opowie nam, co się z nią stało.

ECHA ZE STOLICY

Zycie Warszawy w kilku wierszach

W Warszawie ma stanąć pomnik ks. Ignacego Skorupki. Pomnik znajdować się będzie na głównej arterii łączącej Pragę z Warszawą, Starym Miastem i Zamkiem, tj. na szlaku wycieczek odbywanych ze wszystkich zakątków Rzplitej. Plac pod pomnik został uzyskany od władz m. st. Warszawy; plac przylega do kościoła św. Floriana i okazałej gotyckiej fasady nowozbudowanego szpitala na Pradze.

Kierownictwo budowy Dworca Głównego w Warszawie ogłosiło konkurs na zaprojektowanie dwóch wielkich kompozycji malarzskich na budującym się Dworcu Głównym — jednej o powierzchni 70 m kw. w poczekalni I i II klasy, drugiej o powierzchni 25 m kw. w barze.

Postulaty, wysuwane przez mieszkańców Ochoty, są w dalszym ciągu aktualne. Wymagają zabrukowania ul. Bateryjka, Człostochowska i pozostałe boczne ulice ul. Grójeckiej. Uporządkowania wymaga też Pl. Narutowicza w celu ułatwienia dojazdu do tramwajów. Brak też jest zdrojów ulicznych. W wielu punktach dzielnicy czynne są jeszcze beczkowozy. Stan zaś sanitarny dzielnicy pogarsza brak kanalizacji i zaniedbanie domów.

Niedawno oddano do użytku nowe osiedle T.O.R. przy ul. Podskarbińskiej na Grochowie, pozbawionej jednakże oświetlenia ulicznego. Oświetlenia wymagają po za tym ulice, wzdłuż których osiedle jest położone. Obecne ciemności nie podnoszą stanu bezpieczeństwa w nowym osiedlu, które jest już prawie w całości zamieszkałe.

Niektóre większe miasta Europy wprowadziły dla wygody pasażerów bilety tramwajowe ważne przez cały dzień na wszystkich liniach. Bilety te są szczególnie wygodne dla przybyszów, którzy, nie znając miasta i rozkładu linii tramwajowych, jadą często niewłaściwą trasą, względnie od bywają podróże tramwajami wielokrotnie w ciągu dnia. Wprowadzenie tego rodzaju biletów również w Warszawie, przynajmniej tytułem próby, byłoby bardzo pożądane. Dawałyby one prawo do przejazdu w danym dniu dowolną ilość razy wszystkimi liniami tramwajowymi i autobusami. Bilety takie oddałyby niemal przysługę gościom zwiedzającym Warszawę.

Na posiedzeniu Stołecznego Komitetu Towarzystwa Przyjaciół Młodzieży Akademickiej stwierdzono, że „Pomoc Zimowa” przyznała na dożywianie młodzieży akademickiej środowiska warszawskiego — 350.000 złotych, wobec czego obecnie udzielana w niedostatecznych rozmiarach pomoc w tej dziedzinie będzie zwiększona trzykrotnie.

W roku bieżącym obszar Warszawy, dzięki przyłączeniu gmin podmiejskich, zwiększył się o około 1680 ha i osiągnął powierzchnię przeszło 141 kilometrów kwadratowych. Najdalej położone punkty graniczne stolicy znajdują się: na północy przy ul. Białołęckiej, na południu przy szosie Puławskiej, na wschodzie przy kolonii Kawęczyn i na zachodzie na Woli pod Włochami. Największe odległości w linii prostej w granicach obecnych Wielkiej Warszawy wynoszą: w kierunku z północy na południe 17 km i ze wschodu na zachód — 14 km. Obwód Warszawy wynosi około 63 km.

Kraterczki. WYRwana TOREBKA

WYSTĘP JANKLA.

Człowiek jest dziwne zwierzę. Nie przywiązuje się tak silnie do ludzi, do żony nawet, jak potrafi się przywiązać do przedmiotu martwego. Mam, naturalnie, na myśli sir Chamberlaina i jego nieśmiertelny parasol. Zastanawia mnie wprawdzie, co robi Chamberlain, gdy mu się parasol podrze: czy daje go do reperacji, czy też kupuje nowy, nie chcąc chodzić w potatany. Bo, ostatecznie, jaki jest najdłuższy nawet, wiek parasola? Rok, dwa, pięć?

Ale nie o to chodzi, lecz o przywiązywanie człowieka do przedmiotów martwych. Znam, poza Chamberlainem, innych jeszcze ludzi, którzy przywiązują się niesłychanie silnie do przedmiotów martwych. Mam jednego znajomego, który tak silnie przywiązał się do swego portfela, że nigdy i pod żadnym pozorem nie wyjmie z kieszeni swego starego (ale dobrze wypchanego!) portfela w obecności przyjaciół. Już taki jest o niego zazdrosny.

Przywiązywanie do przedmiotów martwych jest niewątpliwie jedną z form manii prześladowczych. A mania prześladowcza, to ostatecznie jedna z form chorób umysłowych.

Przywiązywanie człowieka do przedmiotów martwych przybiera czasami formy makabryczne. Czytałem kiedyś o człowieku, który trzymał w domu, zamknięte w ciągu całego roku zwłoki swojej martwej żony. Tak się do niej, biedaczek, przywiązał! Inny znowu, też mój znajomy, pożyczony sobie kiedyś ode mnie smoking. Tylko na jeden wieczór. Ale zapalił się do niego nie słychanie, nabrał dziwnej sympatii i do dzisiejszego dnia smokinga odebrać nie mogę.

Inny mój przyjaciel przywiązał się wściekle do cudzej żony i... Przepraszam. Żona, nawet cudza, to nie jest przedmiot martwy. Co innego własna.

Jak widać, człowiek ma dziwne manie. Przywiązuje się do parasola, do portfela, smokinga i nieboszczyki. Znacznie silniej niż do przyjaciół. Żeby bowiem zatrzymać smoking, mój przyjaciel zerwał ze mną wszelkie stosunki i udaje obecnie, że mnie w ogóle nie zna i nigdy nie znał.

Ala człowiek już taki jest. Woli przedmioty martwe, ale wartościowe, niż żywe, ale mniej wartościowe. Bo, między nami mówiąc, co to jest przyjaźń? Nawet tak zwana „męska”, solidna przyjaźń między dwoma ludźmi od dziecka, od ławy szkol-

nej. Dopóki warunki składają się pomyślnie, przyjaźń trwa. Ale wystarczy pierwsze lepsze, często niezbyt nawet interesujące, dziewczę, do której przypadkiem obydwa się zapala, a już przyjaźń diabli biorą. Jeżeli z dwóch przyjaciół jeden otrzyma lepszą posadę, czy wygra na loterii, czy w inny jakiś sposób powiedzie mu się w życiu lepiej, niż jego przyjacielowi, a już po przyjaźni. Bawiem zawiść i zazdrość, to — jak się okazuje — jedyne silne i nieprzejmujące uczucia, do jakich człowiek jest zdolny.

Ponieważ jednak temat zaczyna się robić smutny i ponurawy, skończmy z nim. Zwłaszcza, że czeka na swoją kolej:

ZŁODZIEJASZEK.

Jankiel Bromfeld uparł się, że będzie żył wyłącznie ze złodziejstwa i słowa konsekwentnie dotrzymuje. Jankiel to człowiek jak widać, o żelaznej woli. Raz powiedział, że jego specjalność, to wyrwanie sakiewki i... wyrwa. Czasem udaje mu się, czasem nie — ale nie jest w stanie zniechęcić go do umiowanego zajęcia.

Ostatnio Jankiel na ulicy Nowomiejskiej upatrzył sobie Marię Wysocką, której sakiewka sprawiała wyjątkowo solidne i budzące zaufanie wrażenie. Sakiewka wyglądała nobliwie. Już z daleka wyczuć można było, że zawiera pokaźną ilość banknotów, nie licząc bilonu. Tę sakiewkę właśnie Jankiel postanowił zdobyć. Zbliżył się w tym celu do Wysockiej, w odpowiednim momencie szarpnął za sakiewkę, wyrwał ją, zaczął wiać i — został złapany.

Sąd Grodzki skazał Jankla Bromfelda na rok więzienia.

Jerzy Krzeci.

Lekkomyślny robotnik uśmiercił towarzysza pracy

Z Dębicy donoszą: Straszny wypadek miał miejsce w trakcie pracy przy budowie szkoły mechanicznej w Dębicy. Mianowicie 17-letni robotnik, Władysław Marcinec, wziął do ręki przewód elektryczny, zakończony oprawką

nieizolowaną do lampy. W tym momencie ktoś nieostrożnie włączył prąd wysokiego napięcia, który Marcinec uśmiercił na miejscu. Pod zarzutem lekkomyślnego włączenia prądu zatrzymano 20-letniego pracownika Leona Miazgę.

FIRMA i TOWAR, które wstydzą się reklamy, nie zasługują na zaufanie

W krótki czas potem list, przeczytany przypadkiem, bezlitośnie odsłonił mężowi okropną prawdę: Piotruś był synem Rolaina'a.

Cios był okrutny i pierwszym odruchem zdrazonego małżonka było wypędzić od siebie niewierną. Jednak przemyślałszy parę dni, po głębokich rozstrząsaniach, uchwilił miotający nim gniew, ustępując uczuciu nadludzkiego niemal współczucia dla bezgranicznej rozpacz Genowefy.

— Czy nie sam jestem winien nieszczęściu? — badał swoje sumienie. — Czy zając romantyczną naturę Genowefy i jej gotowość do poświęceń, powinienem był spróbować pod swój dach człowieka o nieprzemyślanym uroku i takiej urodzie?

W rezultacie Roucher przemleczal boleśną sprawę, a w szlachetności swojej potrafił nawet znajdować słowa ukojenia dla nieszczęśliwej młodej kobiety.

Nigdy żadnym słowem nie zdradził się, że „wie”. Nie sprzeciwiał się żalobie, w jakiej trwała ukochana żona. Udawał, że nie widzi jej ciemnych sukien i nie namawiał jej do bywania między ludźmi.

Natomiast łączył się z nią w coraz gorętszej, iście ojcowskiej miłości do dziecka.

Roucher był człowiekiem, nie aniołem. Z początku zaczął piścić z nienawiści do małego intruza, który, nie mając po temu prawa, wkradł się do jego domu, żądając od niego nie należnej mu opieki i troskli-

wości. Lecz powoli niechęć słabła. Wdzięk niewinnego i bezbrojnego maleństwa chwycił go za serce. Żał mu było patrzeć na ulnie wyciągające się rączki mizernego dziecka.

Obecnie Piotruś kończył sześć lat, lecz wszystkie te dni były jednym ustawicznym wydzieraniem go czyhającej podstępnie gruźlicy. W czasie długich godzin walki wspólnie spędzonych w łęku o chłopczyka zataił się żal i uraza do żony.

Genowefa zaś też zrozumiała, jakiego niezwykłego dobroci człowieka miała za męża i prawdziwa harmonia zapanowała od razu między obojgiem.

Siedząc teraz u węgłowa Piotrusia, Roucher przeżywał na nowo w myślach minioną przeszłość.

Dziecko, pół drzemiąc, zrywało się z chwila, majacząc w gorączce, a ostry gwałtowny kaszel wstrząsał drobnym jego ciałkiem.

— Doktora nie można się dziś doczekać — zniecierpliwził się nagle radca, spojrzawszy na zegarek — a tak bardzo chciałem z nim pomówić przed wyjściem!

— Trudno! — wstał po chwili. — Muszę iść. Genowefa go przyjmie i powie, musi powiedzieć wszystko.

W tym momencie rozległ się nowy atak kaszlu, gwałtowniejszy od poprzednich.

Matka, narzucając w pośpiechu szlafrok, przybiegła z rozwianymi włosami.

Prowokacyjny występ dwóch pacjentów. ZNISZCZONE FIGURY I KRUCZYFIKS.

Z Wodzisławia donoszą: Jacyś sprawcy dokonali złośliwego rozbicia figur Matki Boskiej i św. Bernadetty, znajdujących się w grocie kamiennej obok głównego budynku Lecznicy Spółki Brackiej w Wodzisławiu. Nadto potamano dwa świeczniki znajdujące się w tej grocie.

Ci sami sprawcy wyrzucili z pokoju znajdującego się na drugim piętrze lecznicy krucyfiksi drewniany, który przy upadku na ziemię potamał się.

Powiadomiona o wypadku policja przeprowadziła dochodzenia, w toku których ustalono, że czynu tego dopuścili się niejacy M. i K., którzy przebywali na kuracji w lecznicy.

Profanacja ta spotkała się z zrozumia-

łym oburzeniem społeczeństwa wodzisławskiego.

RADIO-KĄCIK.

SRODA, 25 STYCZNIA. Warszawa i (Raszyn) i inne Rozgłośnie Polskie.

- 15.00 Audycja dla dzieci — z Katowic: 1. Rozwiązanie konkursu rysunkowego: „Jak to sobie wyobrażasz?” z dnia 17 grudnia 1938 r. 2. Nasz koncert: „Kuligi”
- 15.30 Muzyka obiadowa w wykonaniu orkiestry Rozgłośni Wileńskiej
- 16.00 Dziennik południowy
- 16.05 Wiadomości gospodarcze
- 16.20 Dom i szkoła — gawęda
- 16.35 Recital śpiewczy Edwarda Bendera
- 17.00 Pierwsze walki Powstania Styczniowego — odczyt
- 17.15 Miliardy w odpadkach — pogadanka
- 17.25 Recital organowy Bronisława Rutkowskiego
- 18.00 Audycja dla wsi
- 18.30 „Nasz język”
- 18.40 Czy potrzebne są stopnie w szkole? — dialog
- 19.00 Fragmenty z komedii muzycznej „Na falach eteru”
- 19.40 Muzyka lekka i taneczna w wykonaniu małej orkiestry Polskiego Radia
- 20.35 Audycje informacyjne: Dziennik wieczorny, wiadomości meteorologiczne, wiadomości sportowe oraz nasz program na jutro
- 21.00 Koncert chopinowski w wykonaniu Pawła Lewickiego
- 21.30 Wieczór autorski Tadeusza Żeleńskiego-Boya
- 22.00 Muzyka taneczna z płyt
- 22.25 Przegląd prasy
- 23.00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego i komunikat meteorologiczny
- 23.05 Wiadomości z Polski w języku angielskim
- 23.15—23.55 Program Warszawy II

Łódź, jak Raszyn, oraz:

- 14.00 Muzyka symfoniczna z płyt
- 14.50 Łódzkie wiadomości giełdowe i odczytanie programu
- 18.00 Gryzono w naszym domu — pogadanka
- 18.10 Muzyka z płyt
- 18.25 Wiadomości sportowe lokalne
- 18.30 Nasz język — pogadanka
- 22.00 Pogadanka aktualna
- 22.10 Koncert solistów
- 22.45 „Skicce” Marii Golańskiej — recytacje prozy
- 23.05 Zakończenie audycji

Zatelefonuj zaraz

Nr. 182-48 lub 102-29

o otrzymać bieżące „ECHO” od jutra w domu. Prenumeratę zamawiać można poczynając od każdego dnia miesiąca.

CZWARTEK, 26 STYCZNIA. Warszawa i (Raszyn) i inne Rozgłośnie Polskie.

- 6.30 Pieśń poranna
- 6.35 Gimnastyka
- 6.50 Muzyka z płyt
- 7.00 Dziennik poranny
- 7.15 Muzyka z płyt
- 8.00 Audycja dla szkół
- 8.10—11.00 Przerwa
- 11.00 Audycja dla szkół
- 11.25 Marsze i walece koncertowe — płyty
- 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa
- 12.03 Audycja południowa
- 13.00—15.00 Przerwa (programy lokalne)
- 15.00 Rozmowa technika z młodzieżą
- 15.15 Kłopoty i rady: „Cyklamen wiegnie” — dialog
- 15.30 Muzyka obiadowa w wykonaniu orkiestry Rozgłośni Poznańskiej
- 16.00 Dziennik popołudniowy
- 16.05 Wiadomości gospodarcze
- 16.20 O handlu zagranicznym — pogadanka dla młodzieży licealnej
- 16.40 Recital fortepianowy — ze Lwowa
- 17.00 Z doświadczeń i metod pracy społecznej — pogadanka
- 17.15 Koncert popularny w wykonaniu orkiestry smyczkowej Związku Muzyków Chrześcijańskich z Łodzi
- 18.00 Audycja dla młodzieży wiejskiej
- 18.30 Muzyka ludowa i jej wpływ na muzykę artystyczną — gawęda
- 19.00 „Wieczór Jana Straussa” — wykonanie orkiestry Rozgłośni Lwowskiej i in.
- 20.35 Audycje informacyjne: Dziennik wieczorny, wiadomości meteorologiczne, komunikat śniegowy (z Krakowa), wiadomości sportowe oraz nasz program na jutro
- 21.00 Słuchowisko pt. „Zawisza Czarny” — dramat Juliusza Słowackiego — ze Lwowa
- 21.50 Muzyka taneczna
- 22.55 Przegląd prasy
- 23.00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, komunikat meteorologiczny
- 23.05—23.55 Koncert muzyki polskiej w wykonaniu orkiestry symfonicznej P. R.

Łódź, jak Raszyn, oraz:

- 5.30 Pieśń poranna
- 5.35 Muzyka poranna — płyty
- 11.25 Marsze i walece koncertowe — płyty
- 14.00 Muzyka z płyt
- 14.50 Łódzkie wiadomości giełdowe i odczytanie programu
- 18.00 Odpowiedzi na listy w sprawach technicznych
- 18.10 Muzyka z płyt
- 18.20 O wszystkim po troszku
- 18.25 Wiadomości sportowe lokalne
- 22.00 Płynny owoc i wina krajowe — pogadanka
- 22.10 Koncert żywej Łódzkiej Rodziny B-dowej
- 23.05 Zakończenie audycji

Żurnale mój JESIEŃ-ZIMA

poleca Biuro Dzienników „PROMIEN” Łódź, Andrzej 2 tel. 121-98

V. GRANDJEAN. Wyznanie.

— Proszę pana — odezwała się pokojówka, po cichu uchylając drzwi — pani kaźala przypomnieć, że dochodzi ósma. Pan się spóźni do ministerstwa.

— Dziękuję, Marcjanno, mam jeszcze trochę czasu.

Przysunął się bliżej do łóżka Piotrusia nie odrywając od niego pełnego trwogi spojżenia. Dziecko niewątpliwie było ciężko chore. Rzuciło się przez sen rozpalone i dyszało przypięszonym, rwącym i świszczącym oddechem.

Roucher'a zbudził przed szóstą atak straszliwego kaszlu, zerwał się z łóżka i od tej pory siedział przy malcu, nie mogąc odejść od rozdzierającego widoku.

Co kwadrans bez sekundy opóźnienia, dawał mu przepisana tyżkę lekarstwa, ale miał wrażenie, że stan pogarsza się coraz bardziej.

Piotruś nie był do niego podobny. O ile radca był barczysty, dobrze zbudowany, nieco przyćmiły, ciemnawosy i czarno oki, o tyle chłopczyca jasny blondynek z szafrowymi źrenicami, był wąty, drobny i delikatny. Był żywym portretem zmarłego przed pięć laty na gruźlicę Rolaina'a, ku zyna Roucher'a, którego jego żona z zaparciem się siebie pielęgnowała w charakterze a śmierć przypłaciła rozstrojem nerwowym.

— Bądź spokojny.

— Wymień lekarstwa, jakie były stosowane. Nie zapomni o zeszlornym polepszeniu, z którego tacy byliśmy szczęśliwi, no i o naglej recydywie po tej nieszczęsnej wyprawie do ogrodu Zoologicznego. Bądź jak najdokładniejsza, nie pomiń żadnego nawet pozornie błahego szczegółu. Bertemps zobaczy małego po raz pierwszy, nie zna jego organizmu i nie o nim nie wie. Czy może na ciebie liczyć?

— Czyż na równi z tobą nie leży mi na sercu zdrowie dziecka? Powtarzam ci, bądź spokojny.

Roucher włożył palto, ale trzymał w ręku kapelusz i stał bez ruchu, jak by przygwożdżony do miejsca tajemną siłą.

— Do widzenia! Na co czekasz jeszcze? — Bo, widzisz... Genowefo... Trzeba by, trzeba by...

— Co takiego? Mów prędzej! Wielkie krople potu wystąpiły mu na czoło. Nie śmiał podnieść oczu. Znać było, że toczył ciężką walkę wewnętrzną.

Wreszcie, przemógłszy się wielkim wysiłkiem, wyrzucił jednym tchem: — Bo widzisz, zastanowiłem się. Nie można inaczej. Doktor musi wiedzieć, że... ojciec Piotrusia umarł na gruźlicę...

I nie oglądając się za siebie, radca Roucher zbiegł ze schodów.

Tl. Kw.

SPORT.

Czekamy tylko na śnieg!

Zagraniczne drużyny na zawodach F.I.S. w Zakopanem

Do zarządu PZN wpływają dalsze zgłoszenia imienne zagranicznych drużyn na zawody FIS w Zakopanem. Termin zgłoszeń imiennych upływa w nadchodzący piątek, i tegoż dnia wieczorem nastąpi losowanie numerów startowych dla zawodników we wszystkich konkurencjach FIS.

Podaliśmy już szereg imiennych zgłoszeń zagranicy. Obecnie podajemy skład reprezentacji Włoch, która przybędzie do Zakopanego 30-go bm. w następującym składzie:

Bieg na 18 km. Baur, Compagnoni Mario i Severino, Gaspard, Jammeron, Perenni, Confortola.

50 km — Demez, Scolet, Compagnoni Aristid i Confortola.

4x10 km — Baur — Compagnoni Se-

verino, — Jammeron — Perenni.

Rezerwa — Gaspard i Mario Compagnoni.

Kanadyjczycy przybędą w składzie następującym: Do biegu zjazdowego i slalomu — Cochar i Robinson Lukin.

Bieg zjazdowy i slalom pań — Marion Miller.

Kombinacja norweska — Cochar i Robinson.

Kanadyjczycy przybędą do Zakopanego w dniu 6 lutego.

Rumunia zgłosiła 4-ch zawodników włącznie do kombinacji alpejskiej: Ciocoiu Jon, Kovacsy, Zacharias i Boerescu.

Niemcy nie nadali jeszcze innego zgłoszenia, wiadomo jednak, że obsadzą oni wszystkie konkurencje.

TRZY DNI WE LWOWIE

spotykać się będą polskie drużyny hokejowe

Na posiedzeniu zarządu Polskiego Związku Hokeja na Lodzie postanowiono, że finałowe rozgrywki o mistrzostwo hokejowe Polski odbędą się w dniach 28, 29 i 30 bm we Lwowie. Na mistrzostwa wyznaczono następujący skład sędziów: Kuchar, Sawaryn, Strzelecki, Zalewski, Drogier, Buchholz, Latacz, Forys i Trytko. Organizatorem mistrzostw są lwowscy Czarni. Mecze

odbywać się będą w godzinach od 16 do 20-ej. Bezpośrednio po mistrzostwach nastąpi wyjazd na mistrzostwa świata do Szwajcarii. Pozostałe mecze eliminacyjne Polonia — AZS Poznań i Warszawianka — Czarni Lwów odbędą się również we Lwowie, dnia 27 bm.

SKŁAD POLSKI

na mistrzostwa hokejowe świata.

Polski Związek Hokeja na Lodzie ustalił następujący skład Polski na mistrzostwa hokejowe świata w Szwajcarii: Maciejko, Muszyński, Kasprzycki, Michalik, Werner, Metternich, Kowalski, Wołkowski, Marchewczyk, Ursoń, Burda, Jarecki, Przedpełski, Ciszewski i Andrzejewski.

LOTERIA OLIMPIJSKA.

Rząd Finlandii upoważnił fiński komitet olimpijski do zorganizowania loterii, do której której przeznaczono będą na przygotowanie zawodników fińskich do igrzysk olimpijskich.

Wypuszczonych zostanie 200 000 biletów loteryjnych, w cenie 30 zł za los.

OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA Delegatów W. S. S.

W niedzielę nadchodząca odbędzie się w sali konferencyjnej Ministerstwa Komunikacji ogólnopolska konferencja delegatów Wydziałów Spraw Sędziowskich P. Z. P. N.

Obrazy rozpoczną się o godz. 10. Uchwały przesłane zostaną zarządowi PZPN w formie dezyderatów.

C. O. P. PIŁKARZY

Wnioski Zagłębia na Walne Zebranie P. Z. P. N.

Zagłębiowski PZPN zgłosił szereg wniosków na walne zebranie PZPN. M. in. zgłoszono wniosek o subwencję 2000 zł na akcję szkoleniową okręgu oraz wniosek o stworzenie Centralnego Okręgu Piłkarskiego, który objąłby podokręgi kielecki, radomski oraz miejscowości ciężące do nich.

Sport w kilku słowach.

Kontakt lekkoatletów Łodzi i Warszawy nawiązany meczem międzymiastowym, który odbył się w roku ubiegłym w Zgierzu, będzie utrzymany i w roku bieżącym. Mecz rewanżowy Łódź — Warszawa odbędzie się w Warszawie, przy czym Warszawa zaproponowała termin 27 sierpnia, który będzie najprawdopodobniej przez Łódź Okręgowy Związek Lekkoatletyczny zatwierdzony. Niezależnie od meczu „letniego” zarząd ŁOZLA zwrócił się do Warszawy z propozycją rozegrania w marcu w Łodzi meczu w hali. W programie przewidziane są następujące konkurencje: biegi 30 mtr., 32 mtr. przez płotki, sztafeta 3x1000 mtr., bieg 3 km, skoki wzwyż, w dal, o tyczce i trójskok; rzut kulą.

Program zimowych mistrzostw lekkoatletycznych okręgu łódzkiego, które odbędą się w hali sportowej w parku im. Poniatowskiego w niedzielę dnia 5 lutego został ustalony następująco: konkurencje męskie: biegi: 30 m, 32 m, przez płotki, 600 m. Poza tym odbędą się w parku bieg 6 km na przelaj. Skoki: wzwyż, w dal, o tyczce i trójskok. Sztafeta 3x1000 m. Konkurencje żeńskie: biegi: 30 m, i 32 m przez płotki, skoki: w dal i wzwyż; rzut kulą. Zawody rozpoczną się o godzinie 16-ej. Zgłoszenia zawodników do dnia 1 lutego włącznie przyjmuje sekretariat Łódzkiego Okręgowego Związku Lekkoatletycznego, Przędzalniana 68.

Zapowiedziane na piątek 27 bm. za wody treningowe w hali sportowej zostały przez ŁOZLA ze względu na ćwiczenia przeciwlotniczo-gazowe odwołane.

Drużyna hokejowa Union-Touringu reprezentować będzie okręg łódzki w rozgrywkach o wejście do Ligi hokejowej. Mistrzostwo łódzkiej klasy A zdobył co prawda ŁKS II, ponieważ jednak pierwsza drużyna ŁKS-u bierze udział w rozgrywkach ligowych, drużyna rezerwowa tego klubu może ubiegać się o awans do ligi.

Drużyna hokejowa ŁKS-u, która została wyeliminowana z finałów, grać będzie o 5-te miejsce w tabeli ligowej wraz z Cracovią i klubami pokonanymi w zawodach: Polonia — AZS (Poznań) i Warszawianka — Czarni.

Treningi Petkiewicza w Łodzi cieszą się wielką frekwencją ćwiczących. Do hali na ostatnią zaprawę przybywa ok. 80 zawodników. Ponad to grupa 30 lekkoatletów najbardziej zaawansowanych odbywa treningi pod kier. Petkiewicza w sali YMCA. Pobyt trenera Petkiewicza potrwa w Łodzi do dnia 10 lutego.

Walne zebranie Łódzkiego Okręgowego Związku Kolarskiego odbędzie się w niedzielę, 19 lutego w sali ŁTK przy ul. Wólczańskiej 139.

W sobotę 11 lutego odbędzie się o godzinie 20-ej w lokalu ŁTK uroczyste rozdanie nagród, zdobytych przez kolarzy w zawodach zorganizowanych w r. 1938 przez ŁOZK.

Walne zebranie Łódzkiego Klubu Sportowego odbędzie się w nadchodzącą niedzielę o godz. 15-ej w sali Rady Miejskiej przy ul. Pomorskiej.

Ogłoszone zostały ostateczne wyniki dorocznego raidu automobilowego do Monte Carlo.

W klasyfikacji ogólnej zwycięstwo odniosła załoga francuska Trevoux — Lesurque na Hotchkins, 2) Paul — Contet (Francja) na Delahaye, 3) Mutcaets na Fordzie.

W kategorii wozów o pojemności do 1500 ccm — 1) Goroni — S Carron (Francja) na Fiat 1100.

Z Polaków biorących udział w raidzie, najlepsze miejsce w klasyfikacji ogólnej za jeźdźcą osada Bellen — Pronaszko — 17-te miejsce, następnie Łubiński i Mazurek 28-me, Marek i Pajewski 31-sze, oraz Borowik i Wierzbę 69-te.

W klasie wozów do 1500 ccm najlepszy z Polaków — Marek i Pajewski — 5-te miejsce, oraz Borowik i Wierzbę 19-te.

Skrzynka do listów

POD ADRESEM WŁADZ POCZTOWYCH.

Uprzejmie proszę o łaskawe umieszczenie mojego listu.

Przedmieście Łodzi, Stare Rokicie, liczące około 5 tysięcy ludności, otrzymuje korespondencję z poczty Łódź — 3 co drugi, lub trzeci dzień, co często naraża odbiorców na straty i przykre konsekwencje.

Zawiadomienia o płatności weksli, o pogrzebach członków naszych rodzin, wrzesień dzienniki muszą być doręczone terminowo, gdyż tracą swą aktualność.

Rada gromadzka wstawiła interwencję w tej sprawie u władz pocztowych, lecz bez pożądanego skutku.

Z poważaniem
J. Ostrowski
mieszkaniec Starego Rokicia.

Jasiński, Koziółek, Czortek...

Reprezentacja bokseńska Polski na mecz z Węgrami

Na poniedziałkowym posiedzeniu zarządu PZB ustalony został następujący skład drużyny bokseńskiej Polski na mecz z Węgrami.

Jasiński, Koziółek, Czortek, Woźniakiewicz, Kolczyński, Pisarski, Szymura, Piłat.

Jako rezerwowi brani są pod uwagę: Lendzin, Sobkowiak, Skatecki, Ratajak, Lewicki, Szutczyński, Klimecki i Białkowski.

Zawody zostaną rozegrane w dn. 12 lutego w Poznaniu.

Polska ekipa jeździecka na zawody międzynarodowe w Berlinie.

W dniach od 27 bm. do 5-go lutego odbędą się w berlińskiej Deutschlandhalle międzynarodowe zawody hipiczne, w których m. in. udział weźmie polska ekipa z grupy sportu konnego Centrum Wyszkolenia Kawalerii.

Skład naszej ekipy podajemy: Rtm. Komorowski, rtm. Rylke, por. Skulicz, por. Pohorecki, por. Zelewski, kierownik ekipy będzie rtm. Szosland.

Jeźdźcy nasi zabierają następujące konie: Zbieg, Bohun, Bimbuś, Córa, Duncan, Arosa, Abd-el-Krim, Czujny, Branka, Wiza, Aresiti Astra.

TURNIJ BOKSERSKI WAG CIĘŻKICH w Poznaniu.

Polski Związek Bokserski w poszukiwaniu pięciarzy wagi ciężkiej, brak których daje się silnie odczuwać w naszych drużynach, zamierza zorganizować w drugiej połowie lutego specjalny kilkutygodniowy obóz dla pięciarzy wagi ciężkiej z całej Polski.

W obozie będą mogli wziąć udział zarówno stowarzyszeni jak i niestowarzyszeni. Koszty obozu pokryte będą z biletów wstępu na turniej, jaki zorganizowany zostanie po zakończeniu obozu.

Drugi dzień turnieju szkolnego piłki ręcznej.

W niedzielę, 27 stycznia, w sali YMCA rozegrane będą dalsze mecze o mistrzostwo szkół łódzkich męskich i żeńskich w piłce ręcznej. O godz. 11 rozpocznie się mecz między drużynami gimnazjów Piłsudskiego i Zgromadzenia Kupców. Spotkanie to jest oczekiwane z dużym zainteresowaniem, gdyż „Piłsudzycy” są faworyzowani na mistrza. Następni przeciwnicy Gimn.

Niemieckiego i gimn. Narutowicza reprezentują równy, ale wysoki poziom, mecz o godz. 11.30.

W siatkówce na pierwszy ogień pójdzie mecz między zespołami gimn. Skrzypkowskiej i gimn. Sczanieckiej (godz. 12).

O godz. 12.30 spotkają się drużyny wysokiej klasy w piłce siatkowej, mianowicie zeszlorski mistrz PSTP i gimn. Niemieckie.

W ostatnim meczu niedzielnego programu spotkają się gimn. Zeromskiego i gimn. Kopernika (godz. 13).

TOTALIZATOR PIŁKARSKI w Czechosłowacji.

Za przykładem szeregu państw czynione są obecnie w Czechosłowacji przygotowania celem wprowadzenia w nadchodzącym sezonie pieniężnych zakładów piłkarskich.

Instytucja totalizatora piłkarskiego nie następcza dla organizatorów żadnego ryzyka finansowego, może natomiast przynieść duże korzyści materialne zarówno państwu jak i związkom sportowym.

Przygotowania do wprowadzenia totalizatora piłkarskiego w Czechosłowacji są już na ukończeniu. Prawdopodobnie będzie on zorganizowany według systemu, stosowanego od lat w Szwecji.

DWA NOWE REKORDY ŚWIATA w strzelaniu.

Na zawodach strzeleckich w Wannsee zawodnik z Norymbergii Karl Steigelmann ustanowił dwa rekordy światowe. W strzelaniu na 50 m z trzech pozycji (leżącej, kłęczącej i stojącej) uzyskał on wynik 1166 pkt. na 1200 możliwych. Wynik ten jest lepszy o 1 pkt od rekordu świata, będącego w posiadaniu tego samego zawodnika. Wynik uzyskany w pozycji leżącej — 388 pkt., jest również lepszy o 1 pkt. od rekordu świata Francuza Ouranda.

1500 złotych dała zbiórka na szkolnictwo polskie zagranicą.

Wczoraj w sali Rady Miejskiej odbyło się posiedzenie Sekcji Organizacyjnej Wojewódzkiego Komitetu Dnia Polaka z Zagranicy i zbiórki na szkolnictwo polskie zagranicą.

Porządek dzienny obrad wypełniła prelekcja wiceprezydenta m. Łodzi A. Pączka o PRZEWODNIEM KOMISJI NARODOWEJ na Światowy Kongres Oszczędnościowy.

W Krakowie odbyło się czwarte z kolei posiedzenie Komitetu Porozumiewawczego Publicznych Instytucji Oszczędnościowych. Posiedzeniu przewodniczył prezes dr Henryk Gruber.

Przedmiotem obrad były sprawy polityki finansowej Publicznych Instytucji Oszczędnościowych tudzież zagadnienia dotyczące powołania do życia Komisji Narodowej na przyszły Światowy Kongres Oszczędnościowy.

Polonii zagranicznej oraz sprawy organizacyjne.

Sekcja imprezowa przy Wojewódzkim Komitecie Dnia Polaka z Zagranicy i zbiórki na Szkolnictwo Polskie Zagranicę pod przewodnictwem p. inż. Kiebaszkińskiego I. zorganizowała w dniach 21 i 22 bm. zbiórkę pieniężną w lokalach zamkniętych.

Spółceństwo łódzkie wykazało dużą ofiarność i zrozumienie dla spraw szkolnictwa polskiego zagranicą, czego dowodem są uzyskane wyniki z kwesty. Łączna suma uzyskana drogą zbiórki wynosi 1.500.

Wojewódzki Komitet Dnia Polaka z Zagranicy i zbiórki na Szkolnictwo Polskie Zagranicę, ta droga składa podziękowanie tym wszystkim, którzy ofiarą ich pracy przyczynili się do podniesienia Funduszu Szkolnictwa Polskiego Zagranicę, w pierwszym zaś rzędzie kwartakom, których praca wydała tak obfite plony.

KONKURS DLA MŁODZIEŻY SZKOLNEJ.

Polska Liga Przeciwocholowa, Poznań, ul. Podgórna 12b, chce jak najbardziej spopularyzować ideę trzeźwości wśród młodzieży szkolnej, ogłasza w związku z 13-tym Tygodniem Propagandy Trzeźwości, który odbywa się w czasie od 1-8 lutego 1939, — konkurs wśród młodzieży wszelkich typów szkół na terenie całej Przetrzeźpolitej na najlepiej opracowany temat: „Trzeźwość obywatel podstawa obronności Państwa”. Jest to hasło Tygodnia na rok 1939. Najlepszych 20 prac będzie nagrodzonych wspaniałymi nagrodami książkowymi, przynajmniej również szereg abonamentów czasopisma „Przyjaciel Trzeźwości”.

Prace należy nadsyłać do 15 marca 1939 pod adresem: Polska Liga Przeciwocholowa, Poznań, ul. Podgórna 12b, podając imię, nazwisko, szkołę, klasę oraz dokładny adres prywatny.

50-lecie kapłaństwa obchodzi 4-ch księży

W roku bież. 50-lecie kapłaństwa obchodzi czterech kapłanów diecezji łódzkiej, a mianowicie: ks. Stanisław Sieciński kanonik Kapituły Katedralnej i sędzia przysądny; honorowi kanonicy Kapituły Katedralnej: ks. Adam Wolski, proboszcz parafii Jezów i ks. Herman von Szmidt, proboszcz parafii Witołta oraz ks. Ludwik Cwikowski, kapłan szpitala w Kochanówce, odznaczony rzymską i mantoletem.

Czczęgodni jubilat opromienieni czynami zasług dla Kościoła i społeczeństwa, cieszą się wielkim poważaniem wśród ogółu.

HASLEM TEGOROCZNEGO KARNAWAŁU.

Hasłem tegorocznego karnawału: „Łódź swoim Harcerzom” Odzew: „Stawimy się wszyscy”.

A więc do zobaczenia w dniu 1-szym lutego w salonach Tow. Śpiewaczego przy ul. 11 Listopada 21 o godz. 22.

Ze szkoły rysunku i malarstwa Szczepana Andrzejewskiego.

W szkole rysunku i malarstwa Szczepana Andrzejewskiego, Piotrkowska 163, róg Banańskiego odbywają się codziennie zapisy na drugie półroczce.

Czynne są kursy rysunkowo-malarskie: przygotowawczy, portretowy, aktywny i zdobniczy.

Oplaty dla niezamożnych uczniów. Szkoła wydaje legitymacje zniżkowe na przejazdy kolejnymi państwowymi.

TEATR MIEJSKI (Śródmiejska 15.)

Dziś w środę i w czwartek o 8.30 w., wyborna sztuka Adlera i Perutza „Jutro niedziela” która dzięki swoim walorom scenicznym zdobyła sobie zastępstwo powodzenie. W rolach ważniejszych żywe oklaski zbierają. Biesiadęcki, Mroziński, Zeromska, Malinowski, Siecieński i inni. Reżyseria dyr. H. Morycińskiego.

TEATR POLSKI (Cegielniana 27.)

Dziś i codziennie o godz. 8.30 w. ciesząca się niesłabnącym powodzeniem psychologiczną sztuką Peyret Schappuisa „Szaleństwo z Z. Zyczkowską w roli głównej. W próbach pod reżyserią Wł. Krasnożyckiego najnowsza sztuka Gwojdzkiego „Temperamenty”.

„JAŚ I MALGOSIA” w TEATRZE POLSKIM. Niebawym sukces „Jasia i Malgosi” bajecki kl. granej niedawno w Teatrze Polskim, skłonił reżyserkę p. Ksenię Nikonoroff do powtórzenia tej wspaniałego widowiska w dniu 29 stycznia r. b. o godz. 12-ej w Teatrze Polskim ul. Cegielniana 27.

Bilety w cenie od 54 gr. do nabycia w kasie teatralnej „Orbis”.

Życie ekonomiczne

BAWELNA.

Notowania z dnia 24 stycznia.

NOWY JORK: loco 9.03, luty 8.41, marzec 8.43, kwiecień 8.29, maj 8.15, czerwiec 8.00, lipiec 7.85—7.86, sierpień 7.46, wrzesień 7.36, październik 7.36, listopad 7.35, grudzień 7.34, styczeń 7.34

LIVERPOOL: loco 5.14, styczeń 4.81, luty 4.79, marzec 4.78, kwiecień 4.76, maj 4.74, czerwiec 4.68, lipiec 4.63, sierpień 4.57, wrzesień 4.51, październik 4.46, listopad 4.47, grudzień 4.48, styczeń 4.48, luty 4.48, marzec 4.52

Egiptka (Sakiell.): loco 7.24

BREMA: loco 9.98, marzec 9.11, maj 9.05, lipiec 9.04, październik 8.98, grudzień 9.00, styczeń 9.00

Waluty, dewizy i akcje

WAHANIA KURSÓW PAPIERÓW PAŃSTWOWYCH.

Zainteresowanie papierami państwowymi było średnie, przy mocniejszej na ogół tendencji, odchylenia kursów były jednak stosunkowo nieznaczne.

Z premiówek Dolarowa podniosła się o 25 gr. 8-proc. Poż. Inwestycyjna 1 emisji obiegła po cenie niezmienionej, 2 emisja była droższa o 50 groszy a serie 1 i 2 emisji o 25 groszy na sztuce.

ŻYWE OBROTOWY LISTAMI ZASTAWNYMI.

Zmiana tendencji i dość ożywiony nastrój cechowały dział prywatnych papierów lokacyjnych. Ogółem ukazało się w oficjalnych transakcjach osiem gatunków listów.

W grupie stołecznej 4 i pół proc. Ziemięskie w Warszawie oraz 8-proc. Poż. Szkolna m. Warszawy 1925 r. odchyliły kursy swoje nie wykazywały zupełnie, 4 i pół proc. T.K.M. w Warszawie 1925 r. były tańsze o 2 proc., 5-proc. T.K.M. w Warszawie 1933 r. zwyzkowały o 0.25 proc., także listy 1936 r. straciły 0.25 proc., a 8—9 s. 6-proc. Poż. Konwersyjnej m. Warszawy 1926 r. 0.50 procent.

PAPIERY PROCENTOWE

Poż. Inwestycyjna 1 emisji 86.25, 1 emisji serie 92.25, 2 emisji 87.50, 2 emisji serie 93.25, Dolarowa 3 serii 43.00, Konsolidacyjna 1936 r. 67.00, Konwersyjna 1924 r. 69.75, Państw. Wewn. 1937 r. 65.75, 5½% L. Z. Państw. Banku Rolnego ser. 1—2 81.00, 5½% L. Z. Państw. Banku Rolnego ser. 3 71.00, 7% L. Z. Banku Gosp. Krajowego 2—7 em. 81.00, 8% L. Z. Banku Gosp. Krajowego 1 emisji 81.00, 5½% L. Z. Banku Gosp. Krajow. 1 emisji 81.00, 5½% L. Z. Banku Gosp. Krajow. 2—7 em. 81.00, 5½% Obl. Kom. B. Gosp. Kr. 2—3 i 3 N em. 81.00, 5½% Obl. Kom. Banku Gosp. Kraj. 3 em. 81.00, 6% Obl. Banku Gosp. Krajowego 3 emisji 97.00, L. Z. Tow. Kred. Ziemięskiego w Warszawie 5 serii 63.50, T.K.M. w Warszawie 1925 r. 74.25, 1933 r. 73.75 (drobn.), 1936 r. 72.50, m. Łódź 1933 r. 65.50, Piotrkowskiego T.K.M. 1938 r. 60.50, Poż. Konwersyjna m. Warszawy 1926 r. 8—9 s. 79.50, Poż. Szkol. n. m. Warszawy 1925 r. 79.75

ŻYWSZE OBROTOWY AKCJAMI.

Na zebraniu giełdy akcyjnej panował nastrój bardziej ożywiony; w oficjalnych transakcjach zanotowano ogółem 12 gatunków papierów dywidendowych. Kursy kształtowały się niejednolicie.

Bank Polski 133.00, Bank Handlowy w Warszawie 59.50, Bank Zachodni 44.60, Leszczyński 115.00, Węgla 33.75, Lilpop 93.50, Modrzęski 18.75, Nohłim 104.00, Ostrowiec s. B 67.25, Starachowice 51.50, Żyrardów 61.50, Haberbusch 62.50

GIEŁDA ZBOŻOWA.

WARSZAWA, 25. I. — Giełda cedula giełdy zbożowo-towarowej notuje za 100 kg za towar standardowy lub średniej jakości, parystet wagon Warszawa, w handlu hurtowym, przy dostawie bieżącej:

Pszonica czerwona szklista 22.25 — 22.75, pszenica jednolita 20.25 — 20.75, zbierana 19.75 — 20.25, żyto I standard 14.25 — 14.75, mąka pszenna wyciąg 30-proc. 41.50 — 42.50, wyc. 35-proc. 39.50 — 41.50, gat. I 50-proc. 36.50 — 39.50, gat. I-A 65-proc. 35.00 — 36.50, gat. II-A 30-65-proc. 30.50 — 32.00, gat. III 65-70-proc. 25.50 — 21.50, pastwana 16.00 — 17.00, mąka żytnia wyciąg 30-proc. 26.25 — 27.25, gat. I 55-proc. 24.75 — 25.25, mąka żytnia razowa 95-proc. 19.50 — 20.00

POZNAŃ, 25. I. — Urzędowa cedula giełdy zbożowo-towarowej w Poznaniu.

Ceny orientacyjne: pszenica 18.25 — 18.75, żyto 14.15 — 14.40, mąka pszena gat. I wyciąg 35-proc. 35.75 — 37.75, gat. I 50-proc. 33.00 — 35.50, gat. I-A 65-proc. 30.25 — 32.75, gat. II 35—50-proc. 29.00 — 30.00, gat. III 65—70-proc. 18.00 — 19.00, mąka żytnia wyciąg 30-proc. 25.25 — 26.00, gat. I-A 55-proc. 23.50 — 24.25

ŁÓDŹ, 25. I. — Giełda zbożowa notuje za 100 kg: Mąka żytnia 30-proc. 27.50 28.50, gat. I 55-proc. 24.50 — 25.50. Reszta cen bez zmiany.

Co nas po pracy rozweseli?

CASINO — Purytanin

CORSO — Astrolog.

CAPITOL — Serce matki.

EUROPA — Zwycięzcy żywiołu.

GRAND KINO — „Moi rodzice rozwodzają się”.

IKAR — I. Zawiniłam, II. rewia: Romantyczny Milioner.

METRO — 4 córki.

MIMOZA: I. Córka Pocztmistrza; II. Pasażer na gapę.

OSWIATOWE: — Huragan.

OAZA — Wieżenie bez krat.

PALACE: — Miódowy miesiąc.

PRZEDWIOSNIE: — Szalona Claudette

PALLADIUM — Świat mówi o nas.

RIALTO: — Powrót o święcie

RAKIETA: — Zakończona pani

STYLLOWY — „Olimpiada” — „Święto piękna”.

ŚLONCE: — Huragan.

TON: — Modelka.

ZACHĘTA: — I. Książę i Zebra; II. Pobrali się za wdzięcznie.

Jutro na obiad:

Zupa grochowa z grzankami, befsztyk z chrzanem i kartofelkami, kompot z suszonych śliwek.

WINSZUJEMY.

Jutro. Polikarpowi.

Wschód słońca 7.25.

Zachód słońca 16.13.

Długość dnia 8.38.

Przybyło dnia 1.16.

Tydzień 4.

Ludzie niskiego wzrostu robią nieraz świetną karierę.

Dygnitarze w „kieszonkowym wydaniu“

Znany angielski dziennikarz, Webb Miller, zanotował w swojej autobiografii anegdotę o kanclerzu Dollfusie, którą podajemy ku pokrzepieniu ludzi dotkniętych kompleksami niższości. Oczywiście, idzie tu o osobników małego wzrostu. Webb Miller nosił zawsze przy sobie papierosnicę, która mu służyła jednocześnie jako albumik do zbierania autografów. Wewnątrz papierosnicy wpisał mu się: Clemenceau, Lloyd George, Pershing i inni sławni mężowie stanu. Kanclerz Dollfus również chętnie zgodził się umieścić w niej swój podpis, a chwyciwszy za ołówek, podpisał się wyjątkowo zamasyście i efektownie, przy czym dodał z uśmiechem: „Jestem mały człowieczek, ale stawiam wielkie litery“.

Dollfus miał wprawdzie tylko 4 stopy i 11 cali wysokości, mimo to osiągnął zawrotną karierę. Nigdy jednak nie przestał się dęczyć „swą małością“. Przykro mu było, że jest niskiego wzrostu i pewnie dla tego choć sobie z tego sprawy nie zdawał, wyrobił sobie taki charakter pisma, jaki raczej by odpowiadał wielkoludowi.

Szczegół charakterystyczny — ludzie niskiego wzrostu robią nieraz świetną karierę, mają bowiem wszelkie dane, by zabłysnąć na szerszej arenie, a jedyną ich ujemną cechą bywa brak poczucia humoru.

Zdarza się niezmiernie rzadko, by człowiek niskiego wzrostu potrafił sam z siebie kpić i z pogodnym uśmiechem słuchać dowcipów na własny temat. Skoro jednak zdarzy się taki fenomen, sukces ma zapewniowany. Jednym z takich małych ludzi do wielkich interesów, który — o dziwo! — po-

siada prawdziwy sense of humor, jest burmistrz Nowego Jorku, La Guardia. Wzrost posiada tak lilipuci, że siedząc na swym fotelu, nie sięga nogami do podłogi i huśta nimi zabawnie.

Zamiast nadrabiać miną i przyoblekać fizjognomię w wyraz powagi, nie licujący z powierzchownością, sam żartuje ze swych krótkich nóg i nieproporcjonalnie dużej głowy. Powiada z rozbrajającym uśmiechem, że dziś są w modzie kieszonkowe słowniki, małe aparaty fotograficzne i mikroskopijne zegarki, dla czegożby więc natura nie miała produkować dygnitarzy w zmniejszonym formacie.

Główną wadą „małych ludzi“ bywa to, że usiłują wmówić w otoczenie, że dorównują wzrostem wielkoludom. Sztukują sobie obuwie wysokimi obcasami, dźwigają głowę wysoko do góry. I jeszcze jedno — zwykle przemawiają głosem tubalnym i do nośnym. Lubią też opowiadać niestworzone rzeczy o swych sukcesach erotycznych. Nieraz na jakimś balu, czy publicznym zebraniu pojawienie się fotografa wywołuje popłoch wśród małych ludzi. Przejornie usadawiają się na krzesłach w pierwszym rzędzie. Niektórzy niskiego wzrostu panowie przeżywają gwałtowne konflikty uczuciowe, czują bowiem tajemniczy pociąg do kobiet bardzo wysokich. Cierpią też męki, gdy się zaprzyjaźnią z wysokim mężczyzną, bo przykro im pokazywać się w jego towarzystwie na ulicy, czy w teatrze.

Wśród wielkich ludzi przeważa typ człowieka o niskim wzroście. Zarówno Napoleon, Michał Anioł, jak i Milton oraz Car-

negie, nigdy sobie nie zaprzętały głowy tym, że natura poskąpiła im kilku centymetrów. Właściwie małe ludzie powinni być wdzięczni naturze, gdyż w porównaniu z wielkoludami życie mają raczej ułatwione. Nigdy na przykład nie będą mieli kłopotu z łóżkiem, tak jak ludzie wysokiego wzrostu, którzy, nocując w obcych domach i hotelach, cierpią niekiedy męki na zbyt wąskich i krótkich łóżkach. Mały człowieczek zawsze łatwiej wydobędzie się z każdej o-presji, wygrzebie się spod gruzów, zdoła prześlizgnąć się poprzez zasieki kołczastych drutów, ba, nawet się wydostanie przez ciasne okienko z płonącego okrętu.

Wszystkie towarzystwa ubezpieczeń specjalnymi względami otaczają klientów niedużego wzrostu. Na pociechę powinni pamiętać, że nawet Beethoven miał zaledwie 5 stóp i 4 cale wysokości, słynny poeta angielski, Keats, miał tylko 5 stóp. Fryderyk Wielki był małym człowieczkiem, Archimedes, Mozart, Linneusz, Balzac — wszyscy ci wybitni ludzie nie mogli się mierzyć z żadnym wysokopiennym — „przeciętniakiem“.

Filozof niemiecki z XIII wieku, Albertus Magnus, był tak mały, że gdy ucałował pantofel Papieża, Ojciec św. poprosił go, by już podniósł się z kłęczek, bo wszystkim się zdawało, że gość nadal kłęczy w pokornej postawie. Niech więc małe ludzie nie tracą nadziei.

Trochę uśmiechu i dobrej woli MOŻE OPROMIENIĆ SZARZYŃKĘ ŻYCIA.

Najbardziej krótkim i wiele mówiącym jest zdanie: „Nie pójdę na zabawę, ponieważ nie mam się w co ubrać“.

Nic tak łatwo nie przychodzi paniom, jak właśnie wypowiedzenie tego sakramentalnego zdania, które resztę rodziny może przyprawić o białą gorączkę. To nic, że w szafie wiszą suknie popołudniowe, wieczorowe i zeszłoroczna toaleta balowa — grunt, że pani jest przekonana, że nie ma się w co ubrać! A to jest przecież tragedia! Z tego powodu trzeba przystąpić do reorganizacji budżetu, starcia z małżonkiem, gdyż na przyjęciu u państwa Iksińskich pani musi bezwzględnie ukazać się w eleganckiej toalecie, chociażby dlatego, aby paru życzliwym przyjaciółkom popsuć humor. To jest, niestety, myślą przewodnią wielu eleganckich pań, wybierających się na różnego rodzaju przyjęcia. Mało kto myśli o tym, że zabawi się dobrze, spotka znów grono miłych przyjaciół i odświeży dawne znajomości.

Może właśnie dlatego jest tak, że zanika u nas ta bezpośredniość, uprzejmość towarzyska i dobra rozmowa salonowa. Ludzie, szukając ułatwień, przetrucili życie towarzyskie do restauracji i dancingu. Idziemy po linii najmniejszego oporu —

POWITANIE CHLEBEM I SOLĄ.

Starym słowiańskim zwyczajem sędziwy wieśniak jugosłowiański powitał włoskiego ministra spraw zagranicznych hr. Ciano chlebem i solą.

Ulgi dla nowożeńców. Ułatwione podróże poślubne.

Znane są na całym świecie ulgi i atrakcje turystyczne, przewidziane specjalnie dla nowożeńców, przybywających na miodowe miesiące do Włoch. W ślad za słoneczną Italią idzie ostatnio Algier, gdzie władze francuskie rozwijają szeroką dzia-

łalność w kierunku utworzenia z tego kraju wielkiego ośrodka turystyki międzynarodowej.

Począwszy od 1 stycznia r. b. towarzystwa żeglugowe, obsługujące stałe porty Algieru (np. Compagnie Generale Transatlantique i inne) przyznają młodym parom, jadącym w podróż poślubną do Algieru zniżkę w wysokości 35 procent w obie strony i taką zniżkę przy transporcie ewentualnego samochodu. Warunkiem jest tylko, by wyjazd nastąpił najpóźniej do 30 dni po ślubie. Tej samej kategorii turystów przyznano ponadto przeszło 60 procentowej zniżki na kolejach algierskich, do czego dochodzą zwykle zniżki dla turystów cudzoziemskich, przysługujące na kolejach we Francji oraz ulgowe ceny benzyny.

PODSŁUCHANE W SĄDZIE.

Przed sądem zeznaje jakiś starszy jegomość tysy, jak kolano.
— A kiedy zobaczyłem to — mówi — wszystkie włosy stanęły mi dęba na głowie...

— Przypominam panu — przerywa się dzia — zeznaje pan pod przysięgą i powinien pan mówić szczerą prawdę!

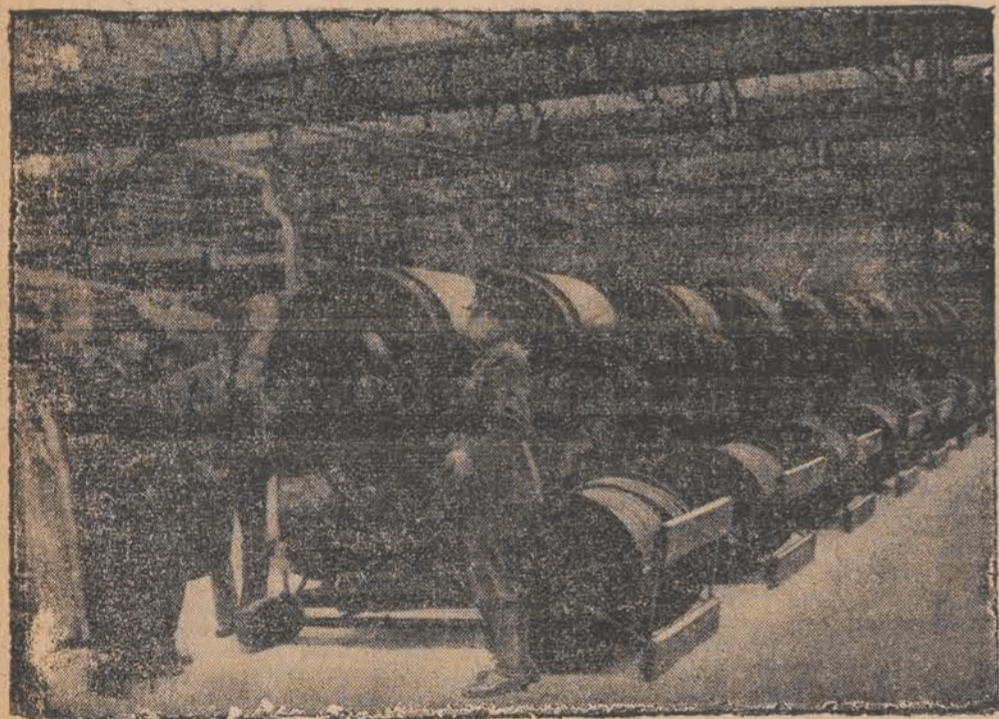
TAKSÓWKA W SZKOCJI.

W Londynie panuje tak gęsta mgła, że ruch uliczny prawie zamarł. Do szofera tak sówki podchodzi jakiś Szkot.

— Pojedziemy na dworzec?
— Jeśli da mi pan dwa szylingi ponad taksę.

— Dlaczego?
— Muszę wynająć człowieka, któryby niósł przed autem latarnię.
— Nie potrzeba. Sam poniosę latarnię.

Obrona przeciwlotnicza w Anglii.

Brytyjski minister wojny Hore Belisha przeprowadził inspekcję obrony przeciwlotniczej w okolicy Essex. Na zdjęciu: minister ogląda reflektory pierwszego pułku obrony przeciwlotniczej w towarzystwie generała Marshall-Cornwall.

GUY de TÉRAMOND

SZCZĘŚCIE
PANNY
CELINY

Powieść

Zaczekasz chyba dwa dni... mruknął Langman. — Trzeba przecież zawiadomić Natę. Nie jesteś tu chyba tak znów strasznie nieszcześliwa?

— Jestem uwieszona! — szepnęła Cyganka. — Pan był dla mnie bardzo dobry, ale ja tęsknię za lasami, za łąkami... Umarłabym, gdybym musiała zostać tutaj dłużej...

— Czy wiesz, gdzie trzeba szukać ojca? — zapytał lekarz.

— My zawsze wiemy, gdzie możemy się odnaleźć! — odparła dziewczyna.

— W takim razie zawieziemy cię tam obaj z Floschem.

Gdy wyszła, Flosch wybuchnął śmiechem:

— Nie można powiedzieć, aby ta mała łatwo dawała się oswoić! Zresztą Marta ma rację. Niech żyje wolność! Ten stary Radlicz nie wie nawet, ilu ludzi w tej chwili uszczęśliwił. Nie mówiąc już o tym, że będą mogli się teraz całkowicie poświęcić swojej wielkiej aferze...

— Czy dobrze idzie? — zapytał Langman, który miał osobiste powody interesować się stanem finansów Floscha.

— Nie idzie, a pędził! To coś wprost niezwykłego!.. Moja kombinacja staje się godna pióra mistrzów roman-su. Ale jest diablo skomplikowana...

Langman rzucił mu pytające spojrzenie, a Flosch dalej żonglował tajemniczymi zwrotami:

— Czy znasz się na drzewach geneologicznych małopolskiej arystokracji? Czy znasz się na herbach? Czy skończyłeś prawo? Czy masz pojęcie o prawie spadkowym? Czy rozumiesz się na protestach, podatkach, se-

kwestrach i innych tego rodzaju rozkoszach? Czy potrafisz uwodzić trzydziestoletnią dziewczę? Czy umiesz opowiadać o Ameryce, o plantacjach ryżu, o obyczajach gangsterów? Nie? W takim razie pozwól, że będę nadal pracował w tej dziedzinie! Za trzy miesiące będę bogaczem!

I rozpromieniony i szczęśliwy, Flosch znów zniknął, chowając do kieszeni gazetę, z której dowiedział się o aresztowaniu nieszczęsnego Radlicza.

XXVII.

Panna Celina Leśniewska wróciła tymczasem do Andrzejowa, gdzie ostatnie wypadki spowodowały stugębną plotkę. W ciągu dwóch dni cała okolica podzieliła się na dwa obozy, z których jeden zawzięcie bronił praw panny Celiny, drugi zaś przepowiadał triumf Andrew Focha, a zatem ruinę panny Leśniewskiej.

Pewna grupa zazdrośników wyrabiła już młodej dziedzicze fatalną opinię: bo jakże to, proszę państwa, panią z dobrego domu, a przyjechała teraz z Warszawy i maluje się, jak jaka zawodowa kokietka!

— Czy pani sądzi, że to małżeństwo dojdzie do skutku? — pytała zazdrośnie jedna pani drugiej.

— Między nami mówiąc — odpowiadała kwaśnym tonem tamta — miliony dolarów spadku stają się coraz bardziej problematycznym. Podobno pan Andrzej Leśniewski miał syna z pieprzawego łoża!

— Co za ohyda!

Wśród tych plotek i ploteczek, o których zresztą nie miała najmniejszego pojęcia, panna Celina prowadziła w „Marysieńce“ jeszcze bardziej, niż dotąd, monotony żywot, gdyż nie brała już do ręki nawet skurczawki ani sekatora. Nie chciała kłaść rąk, które całował urozy Oktawian...

Regularnie co dwa dni Celina drżącą ręką brała list, przyniesiony przez listonosza. Hrabia Oktawian pisał na długim arkuszu, a każdą kopertę zdobiła korona hrabiowska. Instalacja mieszkania przy Alei Róż postępowala szybko naprzód. Stary hrabia, którego komplikacje spadkowe mogły zrazić, na szczęście dał się przekonać i nie stawiał żadnego oporu. W czasie swego pobytu w Nizinach syn wyłumaczył wszystkie starszuskowi. Opowiadanie tak rozczuliło starego hrabiego, że zaraz wręczył Oktawianowi czek na urządzenie buduaru dla przyszłej żony. Celina nie chciała być dłużna, posłała więc narzeczonemu list z czekiem na urządzenie pałami!

Pewnego popołudnia dziewczyna, żyjąca wciąż jeszcze jak we śnie, spacerowała po ogrodzie, gdy usłyszała delikatny dzwonek u furtki. Stara Marianna wyszła widocznie po zakupy, gdyż nie otwierała przez dłuższą chwilę.

Po lekkim wahaniu panna Celina postanowiła samotworzyć. Za furtką ujrzała starego, siwowłosego mężczyznę, nader skromnie odzianego, nie robiącego wrażenia włóczędzy czy żebraka.

Panna Leśniewska zapytała grzecznie:

— Czego pan sobie życzy?
Starzec podniósł na nią oczy i odpowiedział pytniem:

— Czy pani jest panną Celiną Leśniewską?

ŚWIAT NA KLISZY FOTOGRAFICZNEJ.

Weterani 1863 roku u pani Marszałkowej Piłsudskiej. Nędza robotników rolnych w St. Zj. Nowy rząd słowacki u prezydenta dr. Hacha.

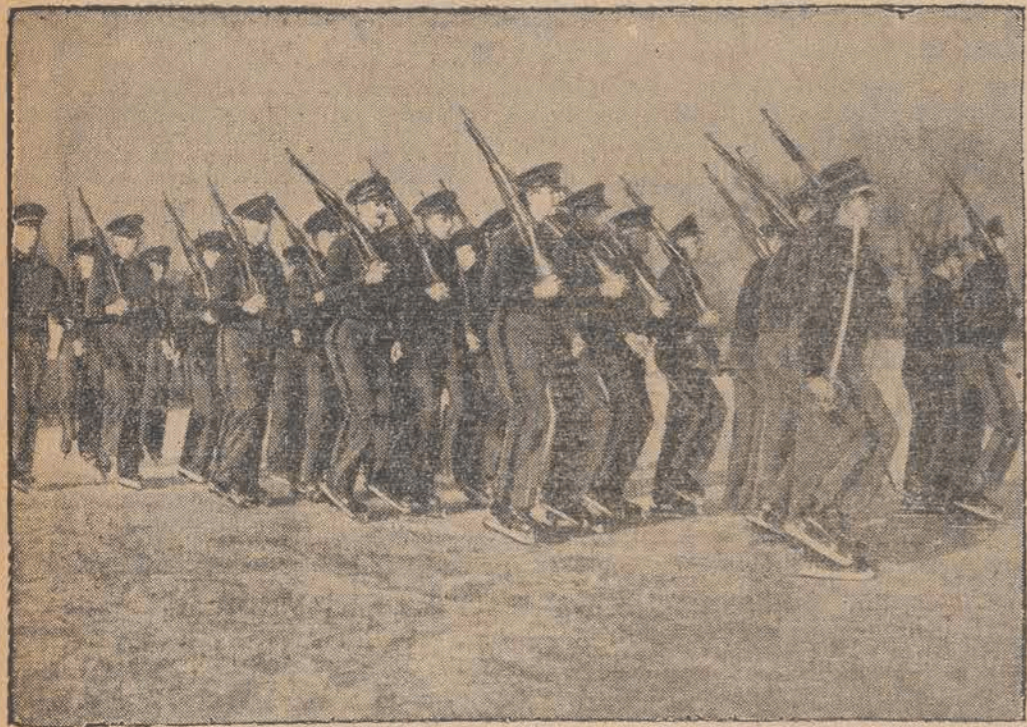
Pani Marszałkowa Aleksandra Piłsudska przyjęła na herbatce weteranki i weteranów z 1863 roku, w towarzystwie członków Komitetu Opieki nad Weteranami. W herbatce wzięły również udział Marszałek Śmigły-Rydz. Na zdjęciu: Weterani w gościnie u Pani Marszałkowej Piłsudskiej. Obok Pani Marszałkowej — siedzi Marszałek Śmigły-Rydz.

Po zamachu na syna premiera Chamberlaina.

Na zdjęciu syn premiera angielskiego Frank Chamberlain (na lewo), na którego w hotelu Tralee w Irlandii dokonano zamachu bombowego. Zamach ten był dziełem t. zw. Irlandzkiej Armii Republikańskiej, której członkowie zorganizowali ostatnio szereg aktów terrorystycznych na terenie Wielkiej Brytanii.

Marsz na łyżwach.

Kadeci w St. Paul (St. Zj.) ćwiczą się w maszerowaniu na łyżwach, ale ćwiczenie to nie ma charakteru służbowego. Jest to jedynie przygotowanie do wielkiego karnawału na lodzie, urządzanego corocznie przez St. Thomas Colleges w St. Paul.

W pobliżu miasta New Madrid (St. Zj.) setki robotników rolnych znalazło się bez dachu nad głową i żywności. Z rozmaitych rupieci i darowanych części starych namiotów utworzyli obóz, w którym jednak mróz i głód daje im się we znaki. Na zdjęciu: grupa dzieci tych bezrobotnych chroni się na skrzyniach i beczkach przed śniegiem i mrozem.

Mistrzyni tenisa

Amerykanka Wheeler uzyskała po zwycięstwie nad Węgierką Somogy tytuł mistrzyni tenisa na kortach krytych.

Przydał się

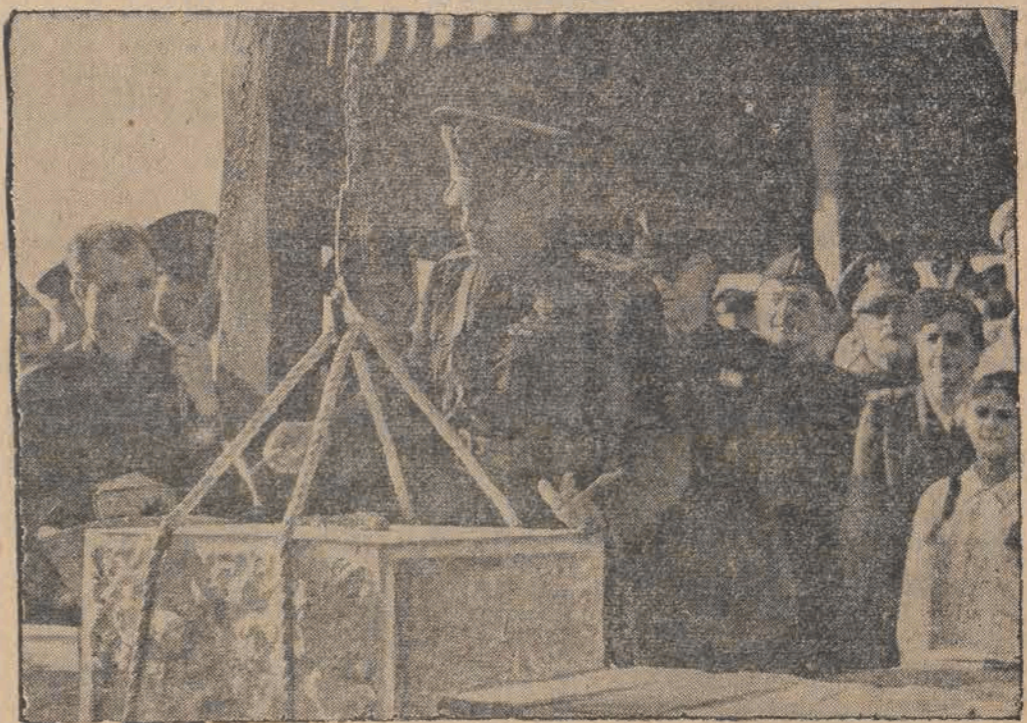

Kasjer: — Niech pan od razu zabierze też książki, jutro ma przyjść komisja rewizyjna.

Prezydent republiki czecho-słowackiej dr Hacha przyjął nowy rząd Słowacji, utworzony po zebraniu się w Bratysławie nowego sejmu słowackiego. Od lewej strony stoją: min. Vanco, min. Teplansky, prezydent dr Hacha, min. Durciansky, premier słowacki dr Tiso, min. Sivak i min. Pruzinsky.

Budowa nowej fabryki we Włoszech.

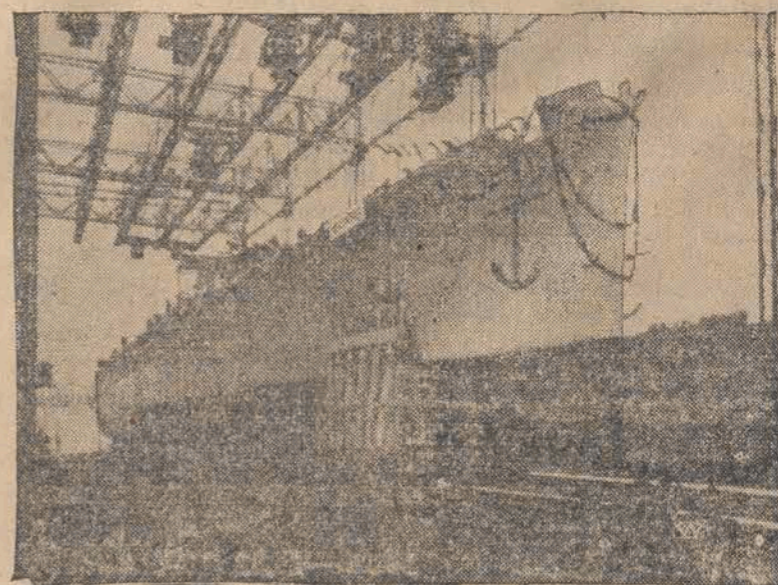
W nowowybudowanym niedawno mieście Guidonia, Mussolini wmurował kamień węgielny w fundamenty wielkiej fabryki cementu. Mussolini jak wiadomo przebywając przed wojną na wygnaniu w Szwajcarii pracował tam jako murarz i na zdjęciu wiadać, że nie zapomniał jeszcze władania kielnią: nakłada zaprawę z fachową dokładnością. Za Mussolinim stoi znany przemysłowiec Senator Luigi Agnelli wytwórca „Fiatów“.

KŁĘSKA POWODZI W ANGLII.

Po odwilży nawiedziły Anglię ulewne deszcze, które spowodowały wystąpienie rzek ze swych łożysk. Na zdjęciu widzimy powódź nad Tamizą w miejscowości Maidenhead.

Morskie zbrojenia Niemiec.

Moment spuszczenia na wodę w Bremen najnowszego krążownika pancernego Niemiec, ośkrzconego mianem „Sevdiltz“ o pojemności 10.000 ton.

Mistrzostwa Polski w siatkówce pań.

W Katowicach zostały rozegrane mistrzostwa Polski w siatkówce pań z udziałem 8-u drużyn z różnych miast Polski. Na zdjęciu — drużyna AZS (Warszawa), która zdobyła mistrzostwo Polski.

